

УКРАЇНСЬКЕ (АЗОВСЬКЕ) ВІДДІЛЕННЯ АКАДЕМІЇ ЕКОНОМІЧНИХ НАУК
І ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

ВАЛЕРІЙ
ОЛЕКСАНДРОВИЧ
ВАСИЛЬ ЄВ

Маріуполь (старов. Кремнес') 1999 р. - Івано-
Франківськ (Станіслав) 2009 р.

Серія заснована в 1995 р., продовжена в 1999 р. і в 2009 р.

Відповідальні за видання в 2009 р. члени Президії Українського (Азовського) Відділення Академії економічних наук і підприємницької діяльності: доц., к.ф.-м.н. **Огирко О.В.**, д.е.н. **Васильєв-Мюллер О.В.**, академіка АЕН України, проф., д.е.н. **Турецький О.А.**; за участю - проф., к.т.н. Дінченко Миколи Олександровича, письменника Бессонова Павла Олександровича, проф., д.ф.-м.н. Стирова Владислава Володимировича, викладача Лозюка Мирослава Юрійовича, проф., д.е.н. Логуа Рамаза Аккакієвіча (РФ), зав. каф. ПДТУ Ковалевського Ігоря Абрамовича, заст. декана КІП «УУ» Штефуци Галини Леонідівни, представника ПДТУ в Донецьку Гріцуна Сергія Миколайовича, проректора з наукової роботи Ів.-Фр. Університету права ім. Короля Данила Галицького, к.і.н. Скоморовського Віталія Богдановича

У збірнику висвітлені етапи становлення об'єктивної трудової економічної школи і життєвий шлях, наукова, науково-організаційна діяльність відомого українського вченого економіста і громадського діяча, Голови Громадського Міжнародного Комітету Інтелектуального і Духовного Єднання із підготовки світової спільноти до проведення Першого Всесвітнього Конгресу Духовного Єднання у Нью-Йорку (Іспанія, Сербія, Індія, Канада, Австралія, Україна), Президента-голови Українського (Азовського) Відділення Академії економічних наук і підприємницької діяльності, директора Інституту економіко-соціокультурних досліджень ім. Ольги В. Васильєвої-Католик, автора закону збереження праці, академіка Академії економічних наук України, академіка Академії економічних наук і підприємницької діяльності Росії, академіка Нью-йоркської Академії наук, члена Міжнародного Біографічного Центру у Кембриджі, радника Американського Біографічного Інституту, номінанта видань: «Хто є Хто у Світі» (США, 2001-2003), «2000 Видатних Інтелектуалів 21 ст.» (Кембридж, Англія, 2002-2006), «Хто є Хто у Науці і Інженерії» (США, 2004-2005), «500 Величних Геніїв 21 століття» (Американський Біографічний Інститут, 2004-2005), доктора, професора КІП «УУ» Валерія Олександровича Васильєва.

Збірник адресується студентам і викладачам університетів Європи, членам Нью-Йоркської Академії наук, членам асоціації економістів країн Латинської Америки і Карібського басейну, а також членам Міжнародного Біографічного Центру у Кембриджі та номінантам видань «2000 Видатних Інтелектуалів 21 ст.» (Кембридж, Англія), «Хто є Хто у Науці і Інженерії» (США), «Хто є Хто у Світі» (США), «500 Величних Геніїв 21 століття» (Американський Біографічний Інститут).

ІНСТИТУТ ЕКОНОМІКО-СОЦІОКУЛЬТУРНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ім.
ОЛЬГИ В. ВАСИЛЬЄВОЇ - КАТОЛИК, 2009 р.

ПРОДОВЖУЮТЬ ЖИТИ НАУКОВІ ВІДКРИТТЯ І ВІЧНО ЖИВЕ ДУМКА

(відродження духовності і культури Великого Народу Європи на інтелектуальному фундаменті тисячоліть)

Засновникові об'єктивної трудової економічної школи, академікові Академії економічних наук України, академікові Академії економічних наук і підприємницької діяльності Росії, академікові Нью-йоркської Академії наук Васильєву Валерію Олександровичеві виповнилося б 10 червня 2009 р. 80 років, з яких всі б констатували, що 50 років віддане економічній науці. Але Валерій Олександрович **покинув цей світ 12 грудня 2006 р. на 78-му році життя**, пропрацювавши в економічній науці 47 років, залишивши нам всім не тільки відкритий ним Закон **ЗБЕРЕЖЕННЯ ПРАЦІ**, але і масу перспективних напрямів досліджень, які і в 2006 р. і сьогодні в 2009 р. набагато випереджають час.

Залишається надія, що знайдуться дослідники і в Східній, і в Західній Європі, які зможуть підхопити естафету безкомпромісного служіння Людству, яке до останніх митей на цій Землі здійснював академік, Президент-голова Азовського (Українського) відділення Академії ЕНіПД, Голова Цивільного Міжнародного Комітету Інтелектуального і Духовного Єднання Валерій Олександрович Васильєв.

«Все залишається людям» - цю виставку праць Азовського (Українського) відділення Академії ЕНіПД і Інституту ЕСКД ім. Ольги Васильєвої-Католик, яка була **присвячена 80-річчю** з Дня Народження академіка Академії наук України, академіка Академії ЕНіПД Росії, академіка Нью-Йоркської Академії наук, доктора комерції АЕНіПД, к.е.н., с.н.с. **Васильєва Валерія Олександровича**, вдалося відкрити в 26 травня 2009 р. в Івано-Франківському Університеті права ім. Короля Данила Галицького, коли обговорювали дисертацію у формі наукової доповіді на здобуття університетського наукового ступеня «доктора комерції» Валерія Володимировича Гребенюка «Концептуальні засади соціально-орієнтованої економіки України (досвід методологічного аналізу розвитку малого підприємництва)» (Рівно, ПВНЗ «Європейський університет», ІЕСКД, 60 с.), і перевезти до Карпатського Інституту Підприємництва Університету «Україна», де останній рік працював Валерій Олександрович на посаді професора кафедри економіки підприємництва. В ній намагались широко представити молоді цю талановиту людину, яка дійсно передчасно нас залишила. А звертали увагу на такі факти.

Валерій Олександрович Васильєв народився 10 липня 1929 р. в місті Ново-Українка Кіровоградській області в сім'ї спадкових фінансових працівників, із яких найбільш відомий дід Павло Антонович Васильєв, касир «Союз-Банку» і Голова Київської контори московської біржової артілі

відповідальних службовців. Павло Антонович був вбитий по дорозі до Житомира в 1920 р. (це дізнались тільки у 2004 р.), але за свідченням він помер від тифу і **дружина з дітьми не отримували ніякої пенсії**, а тільки завіряли у нотаріусів командировочні посвідчення, сподіваючись довгий час на «справедливість властей». Ніколи не згадували в сім'ї з тих же причин і бабусю Валерія Олександровича, Пелагею Данилівну Полянську (Польський Гербовник N 66) і прадіда Васильєва Антона Васильєва, одеського міщанина (10-й перепис 1857 р.). А тим більше - Артемія Васильовича Васильєва (Кумпан), писаря у останнього Гетьмана України Петра Калнишевського, як і діда по материнській лінії Андрія Мельника. Всі його фотографії Ганна Григорівна Мельник (Мюллер), його дружина, знищила ще до війни (тільки у 1998 р. в Парижі почесний професор Сорбони і іноземний член Національної Академії наук України Аркадій Жуковський передав синові Валерія Олександровича книгу про Андрія Мельника).

Цікаво, що Павло Антонович Васильєв, належав до родини засновників Одеси – Антона Васильовича Васильєва, який згідно перепису міського населення 1857 р. вважався заможною і поважною людиною у місті. Його родина у 50 роки XIX століття складалась офіційно із п'яти осіб: двох чоловіків і трьох жінок.

Велика родина голови Київської контори московської біржової артілі відповідальних службовців не гадала на такі суттєві зміни, які відбулись у 1919-1920 рр. в Україні.

Маленькій Шура (Олександр), батько Валерія Олександровича Васильєва, ходив до гімназії, а його батько виконував відповідальні доручення керівників «Союз-Банку».

Ми бачимо, що Шура (Олександр Павлович Васильєв) у майбутньому завжди піклувався за своїх сестер. На фото Олександр поряд з Сонею, коли все було добре, до колоніальної -«громадянської» війни проти України.

Бу

ти за артільника у Кредитному Союзі від Столиці – це висока посада (!).

Але не тільки все було гаразд в родині Васильєвих, все було добре і в родині Мельників, а у Ганни Григорівни Мельник (Мюллер) народилось 2 доньки і 2 сина (Федя - з ліва, Ганна Мюллер - з права). І одна з них, Ольга Андріївна Мельник, стала дружиною Олександра Павловича Васильєва (фото знизу).

Звісно молоді були щасливі ..., як могли і в ті тяжкі роки голодоморів ...

Ольга Андріївна Васильєва (Мельник) з таким добрим поглядом на життя прожила до 87 р. у Маріуполі, а її мати, Ганна Григорівна Мельник – до 97 років у Вінниці за адресою вул. Соколова 6, а потім вул. Соколова 1, кв.28.

Зрозуміло, що у свій час, а саме 10 липня 1929 р. в місті Ново-Українка у Ольги Андріївни (медичної сестри) та у Олександра Павловича Васильєва, відповідального працівника управління землеупорядкування, народився син Валерій. Валя, як з любов'ю звали всі рідні Валеру, дуже гарно

рахував, перемножував трьох значні цифри, і добре вчився, але почалась війна і «батько» (Олександр Павлович) всіх сестер з діточками, матір і свою дружину вивіз за Волгу. Але Ганна Мельник (Мюллер) залишилась у Вінниці і отримала житло від німецької адміністрації (!), а син Федір за нього пішов після відходу німців із Вінниці «добровільно» до армії, хоч і мав ще

«радянський» (до війни) жовтий білет, як хворий на туберкульоз. Це і дало папірець, який не дав Ганну Григорівну переселити на окраїну Вінниці. А дуже прагнули, дуже (!). Це відчув і у 2007 р., коли знайшов дім і квартиру де жила останні роки прабабця.

Валя на Волзі здружився з місцевими хлопцями і вони все робили разом, разом підкладали капсулі під ніжки стільців викладачам німецької мови, разом шукали болотні коріння (замість хліба) для їжі та ловили гризунів, а також виконували прохання військових і шукали «мудрі» міни, які з літаків кидали у Волгу і ці міни чекали, стоячи на якорі, свої жертви.

Хлопці, просуваючись по Волзі на човні, знайшовши міну, звали дорослих, але самі відчайдушні буксували ці міни до тральщиків. Все було, як у пригодницькому романі, поки п'ятеро підлітків не підірвалися на одній з цих мін. Як казав «батькові» його товариш Діденко – «треба було до якоря донирнути, а не братись за цеп посередині». Після чого було заборонено «молодим» мінерам надавати військовим послуги. Але все ж таки 8 мін (згадував В.О.Васильєв) допомогли знешкодити (і не більше !, а по звітам воюючих сторін Другої Світової, останні тричі повністю знищили один одного). Чесність це дар! І мабуть спадковий.

Хтось сьогодні скаже, що це дуже мало, але самі поставте себе на місце 13 річних хлопців, які ще і плавати добре не всі вміли, крім тих хто жив на Волзі – волгарів. Ви побачите, що і за ці **вісім мін** було сплачено життями і сплачується до нині (В.О.Васильєв у 2004 р. не отримав свідоцтва учасника Другої Вітчизняної Війни і йому наукову пенсію так і не нараховували у 2005-2006 рр. і не нараховують –див. відповідь Мінпраці за №12200/039/161-08).

Але війна не вічна і повернулись до дому із-за Волги не всі. Пелагея Даниловна Васильєва (Полянська) так і залишилась у Ніколаївці (не витримала важких умов і померла на 72 році життя). Валерій з батьком, якому дав наказ повертатися особисто Микита Сергійович Хрущов, і матір'ю повернулись на Україну.

Було «мандрівне» навчання. Спочатку у школі в Вінниці, де «жертва голокосту» більше двійки родичу Ганни Мюллер не ставив, хоча всі математичні завдання виконувались вірно (за що стільцем по плечу добре «отримав» від вихованого війною в евакуації в Сталінградській області вже дорослого і не дуже витриманого хлопця, трошки ліворуч і ... , вдача що не тремтіла рука і попав туди куди мітив), тому школу «Валя» закінчував вже у Львові (Лемберзі), де і в футбол грав у дублі відомої на всю країну Львівського «Спартак», а потім сам вирішив і поїхав вчитись на морську спеціальність до Одеси. Людина бажала побачити Світ. Але, коли військовий хам при здачі документів почав принижувати охочих вчитись хлопців, то Валера зробив йому обґрунтоване зауваження і забравши документи пішов до Одеського політехнічного інституту. І дуже добре зробив, тому що його працювати за кордон все рівно тоді б не пустили (бабка то - Мюллер, яка отримала житло від німецької адміністрації, а куди брат батька виїхав так і досі не відомо).

На фото Валерію Васильєву 19 років.

А також - 20 років.

Бачимо, як швидко дорослим стає молодий фахівець в Одесі, якому на фото зліва, ще 22 роки, а на фото праворуч вже 23 роки.

В Одесі Валерій Олександрович навчався в Інституті, яким керував професор В.О.Добровольський – третій у світі фахівець по деталях машин

після німця Крафта та американця Тимошенко, які вже на той час залишили цей світ.

Ця талановита людина пропанувала - після захисту диплому Валерієм Олександровичем - перездати декілька предметів і отримати червоний диплом, а потім запропонувала йому працювати на кафедрі в Одесі і робити наукову працю. Відчував професор потенціал молодого інженера-механіка. Та це ми теж відчуваємо, якщо придивимось до фотографій.

Цікаво, що професор Добровольський любив оперу і був добрим товаришем професора Філатова, з яким вони любили гуляти по Одесі, а отримував за видання наукових праць у Світі такі великі гроші для Радянського Союзу, що на той час його родину возило аж три машини (одна доречи державна – директорська). В 2005 р. на кладовищі Одеси разом із Валерієм Олександровичем бачили дійсно витвір мистецтва «Божу Матір» на польських могилах Добровольських поряд із склепом Полянських-Потоцьких (спільний герб «Любич»). А коли приймали в партію, то у заяві професор не погодився аж з двома пунктами Уставу. У партійних функціонерів в Одесі це викликало паніку, але у ЦК дозволили (важко повірити, але вже тоді починали думати). Валерій Олександрович любив про це згадувати. Йому була близька принциповість великого вченого, яка на все життя залишалась для нього прикладом.

Ця фотографія зроблена у 1951 р. (зліва – батько, Олександр Павлович; з права – Мати Ольга Андріївна), коли у Валерія Олександровича було багато планів і надій на майбутнє. А дійсно після зробленого якісного диплома по застосування відливок із чугунка з глобулярним графітом, який за рахунок магнію вдалось на заводі получати в відливках, здавалось все буде дуже і дуже добре. Тоді інженерам на виробництві платили великі гроші і можна було удосконалюватись. Але все ж таки бригадир отримував більше начальника технологічної лабораторії. Заробітна плата не тільки інженерних працівників, а і начальників була нижча ніж у робочих основного виробництва. Все ж таки молодість сповнена надій і здавалось, що потрібно тільки чесно працювати ... Хоча батьки Олександр Павлович і Ольга Андріївна, дитинство яких зачепило до «трансформаційний період», а саме коли цінувався інтелект і вихованість, добре розуміли, що це далеко не так. Але нічого синові не казали, тому що боялись, дуже боялись жорстокості влади. І на це були вагомні причини і безліч прикладів.

Друзі із групи Одеського політехнічного інституту на завжди залишились для Валерія Олександровича найдорожчими. І з Борсуковим (якому було 83 роки) в 2005 р. В.О.Васильєв в Одесі хотів зустрітись і по телефону домовились, але стан здоров'я не дозволив. Вже на той рік їх мало залишилось, можливо зараз тільки з Берензоном і можливо поспілкуватись, який виїхав вже давно до Америки.

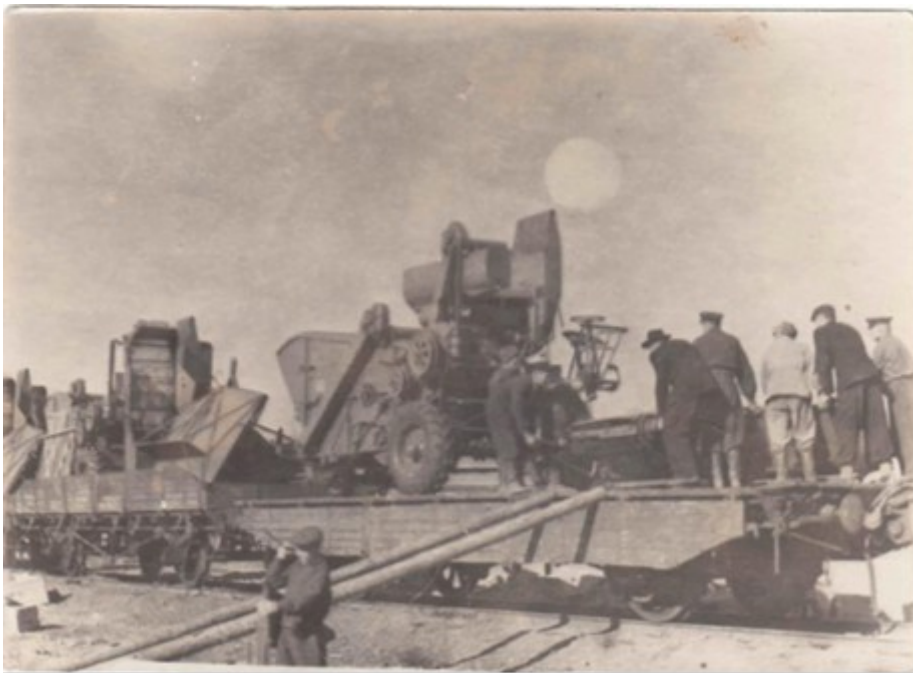
Молодий інженер бажав працювати на великих підприємствах Великої Держави і поїхав В.О.Васильєв до Санкт-Петербургу (тоді у Ленінград). А там - на Іжорському машинобудівному заводі (нащадок желізовиробників, крижаків - старообрядців) Міністерства морського флоту багато зробив цікавих речей і йому пропанували захистити роботу на науковий ступінь. Тоді він за рахунок цікавого ливарного винаходу, який і сьогодні вважається таким, зміг зробити дрібно зернову структуру в масивних відливках.

Але настали часи цілини і Валерій Олександрович опинився в Курагатинському зерновому совхозі в Луговському районі, Джамбульської області Казахстану. Цікаво, що його Л.І.Брежнев, тоді другий секретар Казахстану, єдиного із 500 присутніх спитав про «добровільність поїздки на цілину», а перед цим воєнком відібрав у Валерія Олександровича метричне свідоцтво про народження (?!). Влада, мабуть, добре знала про родичів за кордоном (!). Відповідь Брежневу, що «потрібно направляти фахівців агросектору, а не інженерів», яку надав В.О. Васильєва нічого не змінила. Мабуть вона тільки підтвердила репресивним органам, що вини не помилились, що відправили Валерія Олександровича Васильєва на целіну, як волелюбну людини, яка не хоче деградувати. Йому, як би переймаючись його труднощами, бригадир на «Іжоре» пропанував перейти на робочу сітку і «грошей буде більше і взагалі ...». Хоча і шов 1954 р., але тільки двадцять

років тому знищували людей в Україні тільки за те, що вони були грамотні (Валерій Олександрович не тільки був із України, а і з такими дуже «дисидентськими» коріннями). На початку ХХІ століття розстрільна стаття «грамотний» - так здивувала пересічного українця, коли він шукав жертви голодоморів, що він не вірив своїм очам. А ми в 2009 р. не хочемо вірити документованому фільмові, в якому нам про це розповідають.

Тому його потрібно було принизити, або знищити, але «цивілізовано» через цілину, де цілеспрямовано робили кримінальне середовище і калічили молодь із України. Достатньо було додати до того чи іншого колективу третину амністованих із тюрем і закони зони вже панували в середовищі молоді на Целіні. А ми все гадаємо, чому Целіна була потрібна, якщо економічно це був збитковий проект. **А куди подіти молодь, яка хоче чесно жити і будувати, коли не вміли керувати ?** Треба, щоб ця молодь пила і похмелялась і все, а якщо себе покалічить, то це не так страшно порівняно з тим, що вона може почати думати і задавати запитання. А відповідальність за цю безперервну п'янку треба було покласти на молодого керівника (т.з. молодого головного інженера). Може його хтось і заспокоїть в цих «разбірках на віки». Тому на всі бійки і виїжджав головний інженер зерносовхозу, а не директор (!). Тому Валерій Олександрович на все життя зберіг стальну вилку, якою пробивали йому руку на одному із таких виїздів. Все дуже добре розраховували, якщо головний інженер після того, як його повідомлять про начало тої чи іншої бійки не поїде і не буде її спиняти, то він відповідає по закону за всі наслідки (каліцтво, вбивство і т.п.). Рано чи пізно, хтось побачить в ньому після літра горілки ворога і всі питання будуть вирішені.

Якщо би Ольга Володимирівна Юхно не поїхала до Валерія Олександровича у Казахстан і там не народила йому дитину, то не було б ні яких економічних шкіл, взагалі нічого Фактично вона його врятувала і не встигли «дуже мудрі» нащадки Єжова знищити талановиту людину «природним чином» у 50-ті роки.

*Легко пізнати В.О. Васильєва, тому що він - єдина людина у степу у шляпі.
На фото розгрузка комбайнів, які прийшли на цілину з України.*

А те, що ця людина дуже виокремлювалась із оточуючого середовища можна побачити на цій фотографії, де дуже легко пізнати Валерія Олександровича. Цікаво, що він «не носився» зі своїм статусом головного інженера, а йшов допомагати розвантажувати вагони. І таким був завжди, тому і не вдалось у бійках спровокувати проти нього підлеглих, тому його вони поважали і припиняли бешкетувати, коли він приїжджав. Цікаво, що нічого не змінилось по відношенню до людей, і в 2001р. в Таганрозі у приватному Інституті не те, щоб директор, а і прості викладачі вважали для себе несумісним допомогти малярю переставили стрем'янку, а коли це зробив на мене дивились, як би щось зробив принизливе і не відповідне своєму статусу. Якась дика і агресивна пихатість, яка йде від лінощів і бездуховності, **вихованій бездуховності** (!). Валерій Олександрович розповідав такий яскравий випадок, як одного дня всіх керівників викликали до міліції і запропонували взяти зброю (пістолети), щоб себе захищати від п'яних робітників. Крім директора цього ніхто не зробив, а в той же вечір тільки завдяки Валерію Олександровичу директора не знищили тракторами, тому що про готовність директора стріляти в людей зразу в совхозі узнали і це так обурило майже всіх, що прийшлося зупиняти трактори, які шли його задавлювати.

Коли сьогодні згадую все, що розповідав Валерій Олександрович, то не можу не дивуватись тому, скільки провокацій керівництва витримували прості люди в Радянському Союзі, яких вважали можливим не тільки не поважати, а якимось постійно спрямовувати на нерозумні дії. А потім розповсюджуючи байки про дурість керівників середньої ланки. Зайняти,

чимось зайняти людей – і все, а чим і для чого – це вже вторинне. Сьогоднішні дії всіх податкових і контролюючих нагадують цю дику практику і політику. Невже нічого не змінюється ?

Але це ми розуміємо сьогодні, а в ті роки за порятунок в багатосніжну зиму 1955 р. отар овець Валерій Олександрович отримав нагороду - медаль з виставки «ВДНХ» («у Радянському Союзі не могло бути стихійних лих» і офіційно не було , тому і медаль з виставки !).

Він наполегливо працював в Кіровограді на заводі "Серп і молот" і в Кіровоградській філії Харківського політехнічного інституту - все це сформувало активну - творчу позицію у молодого фахівця, який все прагнув віддавати людям. Велика технічна енциклопедія в Кіровоградському Інституті, яку збирав всі роки навчання в Одесі В.О. Васильєв, - це внесок Валерія Олександровича до бібліотечного фонду вищого навчального закладу, який тоді народжувався. Майже на кожному місці праці В. О. Васильєв виявляв неординарний підхід до вирішення навіть буденних питань. Але не тільки вузько виробничі завдання хвилювали молодого інженера. Він **хотів досягти реалізації ефективних пропозицій по економії матеріальних ресурсів** як мінімум на рівні регіону, а **краще в масштабі країни і всієї Європи** (лист з редакції Празької газети від 1.11.1965 р. - красномовне це підтверджує).

В.А.Васильеву
ул.Нахимова 158 кв.65
г.Мариуполь, Донецкой обл.

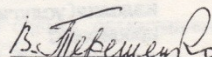
21 ноября 1965 г.

Уважаемый Валерий Александрович!

Я с интересом познакомился с Вашей "Новой системой планирования..."

Принципы нормирования и учета — это вопрос, конечно, ~~микро~~отраслевой науки об организации и производстве; техника того или иного метода однако уже упирается в конкретную специфику данного производства. В вашем плане нормирования для меня все звучит очень логично. В то же время я затрудняюсь сделать какие либо комментарии, т.к. такого рода вещи требуют глубокого знания технологии рассматриваемого производства, а у меня его нет. Думаю, что с Вашим методом нужно сделать несколько экспериментов и посмотреть какие результаты будут на практике. Надеюсь, что разрешение на такого рода эксперимент Вам дадут.

С уважением

В.Терещенко

Киев, Мечникова 10/2 кв.106

Подп. в печ. 30.08.95. Бум. тип. № 3 Офс. печ.
в "Азовпроекте" Формат 60х84/16. Уч. печ. л. 1,7.
Тираж 150 экз. Усл. печ. л. 1,6

Институт
экономико-социологических исследований
341001, Мариуполь, пл. мичм. Павлова, 10

Фотокопія листа (додаток до дисертації 1995 р.) Валерія Івановича Терещенко заст. начальника цеху ММК ім. Ілліча Валерію Олександровичеві Васильєву від 21.11.1965 р.

"Відлига" 60-х співпала з початком безпосередньої реалізації економічних розробок В. О. Васильєва і підтримкою його новаторських ідей видатним вченим Америки, Росії і України Валерієм Івановичем Терещенко. Перша цегла об'єктивної трудової економічної школи була закладена, саме, тоді. Це ж наскільки повинні були бути раціональні пропозиції, щоб вчений зі світовим ім'ям відповів нікому не відомому заст. начальника цеху ММК ім. Ілліча: "Я з

цікавістю познайомився з Вашою "Новою системою планування ..." У Вашому плані нормування для мене все звучить дуже логічно... **Думаю, що з Вашим методом потрібно зробити декілька експериментів і подивитися які будуть результати на практиці. Сподіваюся, що дозвіл на такого роду експеримент Вам дадуть**" (21. 11.1965, м. Київ, Мечникова 10/2, кв.106, В.Терещенко) . Але і якого масштабу особа самого В.І.Терещенко (!). Як тонко відчував він психологію талановитого дослідника. Адже після його листа не залишилося у Валерія Олександровича взагалі вільного часу. Розрахункам і аналітичним порівнянням були присвячені всі вільні хвилини начальника модельного цеху ММК ім. Ілліча, а потім вже і начальника центральної технологічної лабораторії комбінату.

Але не так все просто здійснювалося і здійснюється у вченого із виробництва. Тільки на початку 70-х років Валерію Олександровичеві Васильєву вдалося організувати підготовку і проведення міжнародної наради ремонтних служб підприємств країн Ради Економічної Взаємодопомоги (Угорщини, Болгарії, Польщі, Югославії і ін.), на якій не тільки були обговорені проблемні питання приведення різних видів діяльності в зіставний вигляд, але і запропонована ним концепція повідової концентрації виробництва, а також система розподілу праці у модельному виробництві. І як результат ціла низка книг: "Сучасні методи ремонту устаткування" (Донбас, 1972); "Прогресивні способи виробництва моделей" (Донбас, 1973); "Госпрозрахунок в ремонтних цехах" (Донбас, 1975); "Довідник ливарника" (Донбас, 1976).

Ця невелика пам'ятна Медаль була найдорожча для В.О. Васильєва.

Зустріч з талановитим молодим економістом Інституту економіки промисловості НАН України О. Подсолонко, запропонованого науковим керівником кандидатської дисертації Валерію Олександровичеві (із-за "імміграції" О. Подсолонко до Дніпропетровська робота була перервана), залишила глибокий слід в його творчості, збудивши інтерес до сучасних методів комп'ютерної математичної обробки статистичної інформації. Але тільки після

встановлення контактів з московською економічною школою процес визнання наукових підходів Валерія Олександровича придбав необоротний характер. І в 1978 р. московський професор Дмитро Іванович Попов випускає дисертаційну роботу "Вдосконалення планування, обліку і аналізу виробництва запасних частин і змінного устаткування на металургійному заводі" вже начальника економічного відділу "Укргіпромеза" В. О. Васильєва на захист в спеціалізованій дисертаційній раді Академії Управління (Москва). Там відразу ж знаходяться експерти, які дивляться на кандидатську дисертацію, що захищається, як на докторську роботу (проф. Кармазин і ін.), і їх дивує масштабність підходу і обсяг виконаних досліджень (нам це особисто говорили члени ради). Ця робота практично заклала перші плити фундаменту об'єктивної трудової економічної школи.

Але наймасштабніші науково-дослідні роботи були проведені Валерієм Олександровичем в Приазовському державному технічному університеті, де з 1985 р. їм очолювався науково-дослідний сектор. Десятки дослідницьких проектів проходять через руки кандидата економічних наук і керівника ряду НДР В.О. Васильєва, які він прагне реалізувати на промислових підприємствах міста. І люди не забули такого неординарного начальника Науково-дослідного сектора Металургійного Інституту в Приазов'ї, заснованого знаменитим металургом В. Казанцевим. Микола Олександрович Дінченко в 2009 р. писав: «... друге (значуще) знайомство з В.О. відбулося вже в ПДТУ, в 1985 році. Трапилося так, що мою НДР заблокували на кафедрі і сприяли тому ж в ПДТУ. Тема мала назву: «Дослідження втрат коксу при перевезеннях». В.О. запропонував викласти суть досліджень, методикку і кінцевий результат (ефект), а потім сказав: **«Я бачив на шляхах людей, що збирають кокс в мішки ... і кокс найдорожчий енергоносій . Дуже актуально, дуже потрібно, зробіть все за правилами і ця тема буде !»** Це можна назвати діловим взаєморозумінням в наукових дослідженнях. Він зумів побачити і досягнути думкою все наперед. Ефект НДР був приголомшливим, але його могло не бути ! І це з першого разу. Потім були інші. Колектив дослідників підбадьорився і чітко виконав дослідження, меткомбінат був задоволений. Були публікації і т.п.». Саме, контакти по роботі з В.О. Васильєвим на посаді начальника НДСа запам'яталися і І.А. Ковалевському, зав. каф. графіки ПДТУ, який в 2009 р. відзначав, що при першій зустрічі йому найбільш запам'яталося: «Прагнення чітко сформулювати проблему (думку, завдання); Серйозність постановки питань при обговоренні проблем; Активність і нетрадиційність мислення», а також **«Прагнення допомогти, підказати вихід з ситуації чи проблеми, що склалася»**. Як бачите, проходять роки, а люди пам'ятають і не хочуть

забувати керівників науки, які дійсно відповідали часу і вміли кваліфіковано вирішувати проблемні питання.

Але Валерій Олександрович бажає охопити дослідженнями провідні підприємства важкої промисловості (прагнучи надати реальну допомогу їх керівникам). Тому куріруєма ним міжкафедральна науково-дослідна лабораторія соціально-економічних проблем проводить соціально-економічні дослідження не тільки на 20 підприємствах міста (завдання маріупольського міськвиконкому по розробці соціально-економічної моделі міста), але і на найбільших металургійних і машинобудівних гігантах: Липецька, Магнітогорська, Орська, Запоріжжя, Дніпропетровська, Твері, Лієпаї, Елгави, Підмосков'я (з-д "Електросталь"), Донецька і Краматорська. Це робиться по завданнях галузевих міністерств, прагнучих визначити ефективність інноваційних заходів. Він співробітничав з провідними академічними центрами (Всесоюзним інститутом системних досліджень Академії наук і Держплану, Інститутом соціології Академії наук і так далі), з цікавістю займається і проблемами транспорту, як залізничного, так і морського ("Азовського морського пароплавства"). В результаті з'являється низка монографічних досліджень: "Соціально-економічні проблеми управління багатомасштабним виробництвом" (Маріуполь-Москва, 1990); "Соціальні запити трудящих і визначення способів їх задоволення для підвищення ефективності праці на підприємствах промисловості" (Маріуполь, 1990); "Питання сучасного розуміння праці на морському транспорті" (Маріуполь, 1990); "Основні аспекти переходу підприємств на нові умови господарювання на прикладі МППЖДТ" (Маріуполь, 1992); "Трудові основи методології ціноутворення (методологічні розробки для промисловості)" (Маріуполь, 1993).

Можна було б припустити, що перейшовши на викладацьку роботу в 1987р. на кафедру промислового транспорту ПГТУ, В. О. Васильєв тільки удосконалюватиме окремі аспекти розробленого раніше методологічного підходу. Але він чуйно уловив вимоги часу до підвищення ефективності роботи дослідників і ті можливості, які сьогодні дає демократизація. Проводячи дослідження через практично всі нові організаційні структури, їм був накопичений унікальний досвід.

Цей досвід в організації соціально-економічних досліджень в Маріупольському регіоні дозволив в 1989 р. відомим ученим і діячам культури України, академікові НАН України М.Г.Чумаченко, проректорові ДОНДУ, проф. В.В. Христіановському, заслуженому працівникові культури В.М. Пугло за підтримки керівництва Маріуполя і Донецької області створити в місті Донецький експериментальний науково-методичний центр (ДЕНМЦ Академії наук України). Центр забезпечив підготовку кадрів вищої кваліфікації, що було підтримане і всесоюзними організаціями. У 1991 р. ДЕНМЦ був реорганізований в "Інститут економіко-соціокультурних досліджень (ДФК і ДНЦ НАН України)", який був покликаний працювати на міжнародному рівні, а під керівництвом Валерія Олександровича Васильєва були встановлені перш

за все творчі зв'язки з громадськими об'єднаннями вчених (Асоціацією вчених економістів Куби, з Академією ЕНіПД і ін.). Тому з 1995 р. інститут став базовою організацією Представництва в Україні Академії економічних наук і підприємницької діяльності. Якщо до того ж врахувати, що завдяки цій організації в 1995 р. вдалося зберегти в місті академічну структуру; провести І етап Міжнародної науково-координаційної наради і міжнародну науково-практичну конференцію; обґрунтувати концепцію Азовського Регіону (продовження традицій європейських єврорегіонів) і розвитку наукового напрямку "Етнічно-соціальне прогнозування"; видати більше 150 п. а. наукової продукції, то здається неймовірним, що вся ця робота проводилася без бюджетної підтримки.

Всі ці роки йде інтенсивне становлення об'єктивної трудової економічної школи. У докторській дисертації його сина (захищеної в Російській Академії державної служби при Президентові РФ в 1992 р.), особливо, чітко були викладені її соціально-економічні позиції, що спираються на спадщину представників російської соціально-економічної і соціально-правової шкіл: М. Туган-Барановського, С.Ю. Вітте, М.Д. Кондратьєва, М.Вольського, П.Лаврова, П. О. Сорокіна та ін. У дисертаційних роботах на здобуття почесного звання "доктора комерції", наукове консультування яких здійснював Валерій Олександрович, Президент "Союзу промисловців і підприємців" м. Маріуполя К.Х. Козміріді, зам. начальника АП "Азовське морське пароплавство" С. В. Прусіков, начальник Маріупольського торгового морського порту А.В. Штепа, генеральний директор "Марімпекс" В. Е. Ушкалов з позицій об'єктивної трудової економічної школи розглядають проблеми самофінансування і створення нормативної бази для оцінки трудовитрат, розвитку інтермодальних перевезень і перспективи створення Азовського Єврорегіону для оптимізації роботи всього море-господарського комплексу. Це високо оцінювалося Президією Академії економічних наук і підприємницької діяльності Росії і Академією економічних наук України. Але Валерій Олександрович і сам прагне перед фахівцями відстоювати основні положення нової наукової школи, і в цьому його підтримує Президія Національної Академії наук України.

Віце-президент Президії НАН України, академік НАН України ЛУКИНОВ Іван Ілларіонович в 1992 р. пропанує його докторську дисертацію у формі наукової доповіді за надрукованими роботами "Методологічні пріоритети при оцінці об'єктивних трудовитрат в ринковій економіці" (Присвячена світлій Пам'яті видатного вченого Америки, Росії і України Валерія Івановича Терещенко) захистити в своєму інституті. По зауваженнях академіка НАН України Олександра Миколайовича Алімова і його співробітників дисертація була відредагована і підготовлена до захисту. Але фінансові складнощі (відсутність командировочних засобів) нашій "перерасстроєного" життя відклали процес атестації, а вже в 1995 р. В.О. Васильєв вирішив своїм науковим авторитетом сприяти становленню громадських академій держав Співдружності (СНД), оскільки при створенні їх знайшли віддзеркалення і

рекомендації вчених Маріуполя. А також зважаючи на створення елементів системи соціально-статусного стимулювання (доповідь у Варненській школі в 1985 р.). Він представив дисертацію в Президію Академії економічних наук і підприємницької діяльності Росії (один із засновників її Лауреат Нобелівської Премії В.В. Леонт'єв). Президія надала Валерію Олександровичеві почесний ступінь доктора комерції по першому кваліфікаційному рівню (це спрямовує роботу в дисертаційний зал Центральної Державної бібліотеки РФ, в Бібліотеку Конгресу США, в бібліотеку ООН і тому подібне).

Вчені Національної Академії наук України тепло привітали Валерія Олександровича з цією подією: "НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНИ, ІНСТИТУТ ЕКОНОМІКО-ПРАВОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ НАН УКРАЇНИ, МАРІУПОЛЬСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ ІСП НАН УКРАЇНИ ВІТАЮТЬ доцента Приазовського державного технічного університету, канд. екон. наук, **ВАСИЛЬЄВА ВАЛЕРІЯ ОЛЕКСАНДРОВИЧА** з наданням йому АКАДЕМІЄЮ ЕКОНОМІЧНИХ НАУК І ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ РОСІЇ почесного ступеня ДОКТОРА КОМЕРЦІЇ." («Діловий Маріуполь" №13-14 (53-54) липень 1996 р.).

Робота була виконана на такому рівні, що на думку Головного вченого секретаря Академії ЕНіПД Росії, академіка АЕНіПД Росії Г.М. Денісова: "Робота В.О. Васильєва буде еталоном для докторських дисертацій, претендентів на почесне звання доктора комерції країн СНД і Західної Європи. А це вписує АЕНіПД Росії в загальноєвропейську систему підготовки кадрів вищої кваліфікації, усуваючи нашу двох ступеневість (кандидат, доктор) і зберігаючи високий рівень університетських "традицій" ("Голос Будівельника" № 36 "(324)7 1 вересня 1996 р.). Потрібно відзначити - що, саме, пропозиція В.О. Васильєва на міжнародний конкурс з конвертованої рубля, проведеного Академією наук і фондом Фредеріка Ферса в 1990 р. було відмічено "Почесним Сертифікатом". Тому Інститут економіки промисловості НАН України запропонував Академії економічних наук України вибрати Васильєва Валерія Олександровича дійсним членом АЕН України. Місто тепло привітало Валерія Олександровича з обранням 27 грудня 1996 р. академіком Академії економічних наук України ("Приазовський робочий", січень 1997 р.), а заступник Голови Маріупольського міськвиконкому урочисто вручив диплом академіка за N 190 на спеціально скликаній в міськраді нараді 29 травня 1997 р. ("Азовський моряк", червень 1997г.) .

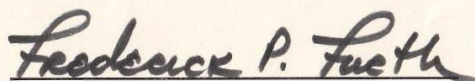
THE FURTH FOUNDATION

presents this Certificate of Commendation
in recognition and appreciation for your submission to the
Furth Ruble Prize International Competition.

The Competition spanned the years 1988, 1989 and 1990
and gathered over 600 papers from around the world which
offered solutions to the problem of Soviet ruble
convertibility.

Your contribution to this important competition, an
international effort which enlisted the goodwill and talents
of people throughout the world, was greatly appreciated.

Dated this 2nd day of July 1990

Frederick P. Furth, Chairman
THE FURTH FOUNDATION

Почесний Сертифікат Фредеріка Ферса.

Прагнення підтримувати високий авторитет вітчизняної науки у колег в далекому зарубіжжі не могло залишитися не оціненим науковою громадськістю. Тому учені Маріуполя своя перша доповідь на загальні збори Відділення економіки НАН України "Розвиток наукових напрямів Академічної Маріупольської школи" (Маріуполь, 1997), підготовлений за завданням Головного вченого секретаря Президії НАН України, академіка НАН України А.П.Шпака і Академіка-секретаря Відділення економіки НАН України, академіка НАН України І.І. Лукінова, присвятили Першому Маріупольському академікові Академії економічних наук України і засновникові об'єктивної трудової економічної школи Васильєву Валерію Олександровичеві. І цим вони хотіли підкреслити не тільки високий кваліфікаційний рівень свого співвітчизника, але щире глибоке його зацікавлення в розвитку фундаментальних соціально-економічних досліджень в Приазов'ї. Їм всім добре відомий вчинок Валерія Олександровича, коли той у відсутності Голови секції

вченої ради Інституту економіко-правових досліджень НАН України в м.Маріуполі свого сина, який після операції із-за автомобільної аварії знаходився у важкому стані, знайшов в собі сили і провів це перше засідання. Та і як провів ! Коли дивилися відеозапис цієї дійсно знаменної для Маріупольської науки події, то вражалися миттєвим перетворенням на екрані. Ось камера показує виступаючого заст. директора Інституту економіко-правових досліджень НАН України, академіка АЕН України, проф., д.е.н. В.В.Фінагіна і на мить зупиняється на Валерії Олександровичі, показуючи нам убитого горем старого. А через декілька хвилин на екрані Валерій Олександрович розповідає про проблеми економічної науки Маріуполя і перед нами маститий, такий, що надихнув, немолодий, але з глибоким розумним молодим поглядом, учений Національної Академії наук України. Дійсно наукова творчість перетворює людей і дає сили жити і творити в будь-якому віці. Все це не залишило байдужими не тільки маріупольців, але і вчених України, які високо відзначили науковий рівень доповіді. Відгуки прийшли від учених Запоріжжя і Сімферополя, Тернополя і Кіровограда, Одеси і Кременчука, Києва і Луцька, від Вищої економічної Ради Автономної Республіки Крим і Волинської облдержадміністрації, навіть депутатський корпус проявив інтерес до продовження початих досліджень (запит N 180).

З дуже багатьма творчими людьми довелося останніми роками працювати Валерію Олександровичеві. Його авторитет ріс і в 1998 р. Валерій Олександрович був вибраний член-кореспондентом АЕНПД Росії і дійсним членом Нью-Йоркської Академії наук. Направлена їм, як директором Інституту економіко-соціокультурних досліджень, делегація на VI З'їзд Асоціації економістів країн Латинської Америки і Карибського басейну і 10-тий з'їзд професійних учених і економістів країн Центральної Америки і Карибського басейну до Гавани (В.Терещук, О. Васильєв, М. Тузовська) не тільки виступила з цікавими доповідями, але і уклала перший в Україні міжнародний договір з Асоціацією економістів Куби, обговоривши його в Гавана з Президентом Асоціації економістів країн Латинської Америки і Карибського басейну і Президентом Асоціації економістів Куби Roberto Verrier Castro. Сам договір є унікальним документом ще і тому, що в нім констатується високий науковий рівень розробок економістів України і, зокрема, фіксується пріоритет керованого Валерієм Олександровичем інституту в становленні і розвитку трьох наукових напрямів, які зацікавили і учених Латиноамериканського континенту. Все це знайшло віддзеркалення і в спеціально статті договору, яка свідчить:

"СТАТТЯ 6. Сторони зобов'язуються зробити все необхідне для розвитку наступних наукових напрямів:

Трудові основи методології ціноутворення і оподаткування (дослідження початі вченими Маріуполя ще в 1960 р., отримавши підтримку В.І.Терещенко в 1965 р. а також подальший розвиток в 1980 р., 1992 р., 1995р. і 1996 р.).

Методологічні основи етнічно - соціального прогнозування (розпочаті з соціально-економічних моделей підприємств і міста в 1986 р. і з ідей соціальної стратифікації, викладених в 1988 р. і підтриманих акад. НАН України М. Г. Чумаченко, що розвинених в 1991 р. і отримали новий поштовх в 1994 р. після розробки етнічно - соціального стратифікації і соціальних економічних трендів для Маріуполя).

Методологічні основи підприємницького права (у 1996 р. здійснена серйозна робота в області методології має рацію, правового забезпечення інноваційної діяльності, правового забезпечення ефективного функціонування море-господарських комплексів).

Сторони визнають, що ці напрями цікаві не тільки для наукової громадськості України і Республіки Куба, але і можуть зацікавити вчених країн Латинської Америки і Карибського басейну."

Підписання цього документа сприяло відновленню на новому рівні зацікавленість у економістів і керівників Приазов'я до відродження тісних партнерських відносин з кубинськими колегами. І візит в 1997 р. до Маріуполя Торговельно-економічного Радника Посольства Республіки Куби в Україні Томаса Поль Мондесіра, в зустрічі якого з керівниками промислових підприємств міста брав участь і представник Інституту економіко-соціокультурних досліджень, був реальним підтвердженням перспектив, що відкривалися. Це ж бачимо також з тих ініціатив і доповідей, з якими вийшла вчена рада Інституту економіко-соціокультурних досліджень на міжнародну конференцію в Гавані "Економіка-98". Це підтверджується пропозиціями Генеральному консулові Куби Рудольфу Умьєрре після його доповіді "Куба в сучасній геополітиці на порозі XXI століття", зробленого їм на першій міжнародній науково-практичній конференції 28 квітня 1999 р. в Санкт-Петербурзі і так далі і тому подібне. Валерій Олександрович завжди підкреслював, що таких можливостей не було б без щирої і зацікавленої підтримки з боку Олені Альварес, Ноеля Чивіано Садцана, Роберто Варрьєр Кастро, Томаса Поль Мондесіра, Ібрахіма Кабрера Ромеро, Серхіо Лопес Брієля і багатьох, багатьох інших чесних і порядних громадян Куби.

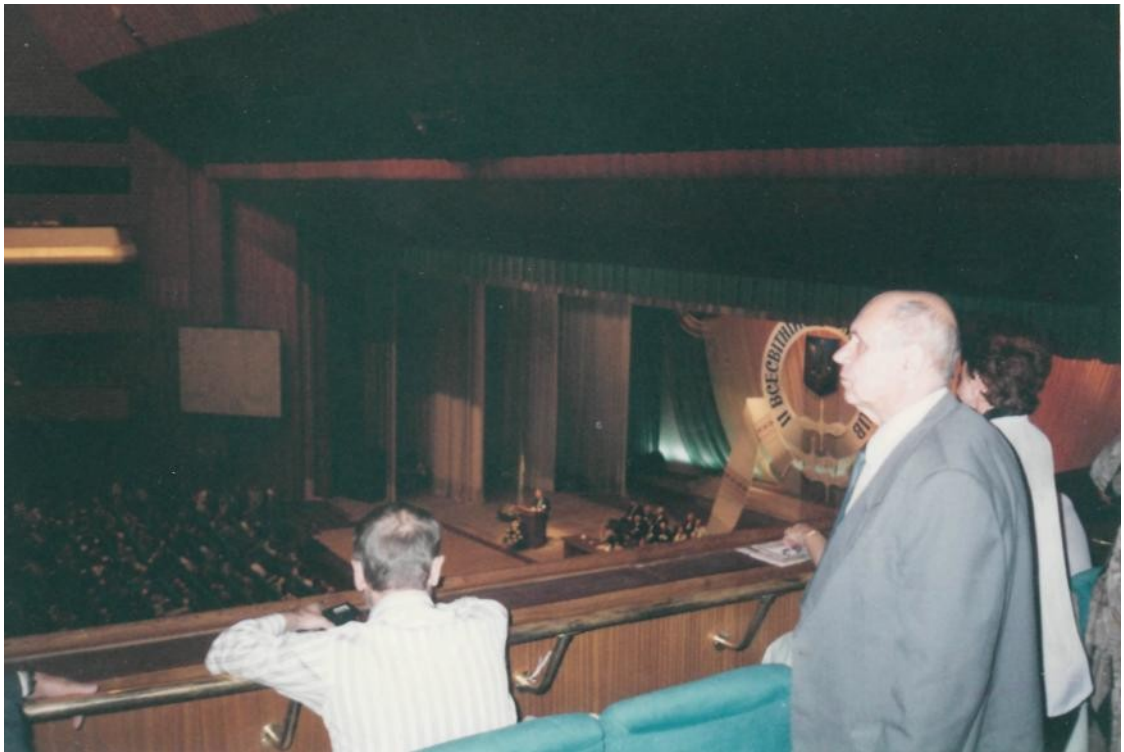

Делегати VI З'їзду Асоціації економістів країн Латинської Америки і Карибського басейну і 10-го з'їзду професійних вчених економістів країн Центральної Америки і Карибського басейну після обговорення міжнародного договору між Асоціацією економістів Республіки Куба і Інститутом економіко-соціокультурних досліджень в 1997 р. в Гавані: Ібрахім Кабрера Ромеро, представник українського посольства, Голова союзу економістів України, академік Дзись Г.В. з дружиною (зліва), Президент Асоціації економістів країн Латинської Америки і Карибського басейну і Асоціації економістів Куби Роберто Варр'єр Кастро (у центрі), вчений секретар ІЕСКД Тузовська М.Г., Голова вченої ради Інституту економіко-соціокультурних досліджень, д.е.н. Васильєв О.В. (справа).

Але особлива сторінка діяльності Валерія Олександровича пов'язана з особистою участю в роботі міжнародних форумів. І першими в цьому списку були друга міжнародна наукова конференція у Форосі 23-25 вересня 1997 р. "Проблеми економічної інтеграції України в Європейський Союз: мікроекономічний аспект" і симпозіум "Схід - Захід, Баварія-Україна" 20-21 вересня 1997 р., де він практично розвинув основні ідеї доповіді академіка НАН України І.І. Лукінова і обґрунтовував необхідність коректування законів (або навіть підзаконних актів), що приймаються, з метою забезпечення необхідного обсягу накопичень за рахунок амортизації для забезпечення нормальної роботи підприємств вітчизняної промисловості, а також звернув увагу іноземних колег на основні ідеї фундаментальної доповіді учених Маріуполя загальним зборам Відділення економіки НАН України "РОЗВИТОК НАУКОВИХ НАПРЯМІВ

АКАДЕМІЧНОЇ МАРІУПОЛЬСЬКОЇ ШКОЛИ". У цьому ж році, подолавши "телефонно-поштову" блокаду, Валерій Олександрович взяв участь в міжнародній конференції "Post - Privatization Period in Eastern Europe: a Chance for Enterprises and Shareholders" (Кишинів 17 жовтня 1997 р.). А інформація з боку французької делегації дозволила йому взяти участь в роботі і круглого столу, де він познайомився з Д-р Михайло Одоссет (Michel Audousset), домовившись про встановлення тісних зв'язків з колегами в далекому зарубіжжі. Також він виразив через керівників конференції подяку Комісії Європейського Союзу. А саме, за активну допомогу в збереженні фундаментальної науки в Україні і за подану підтримку ученим Маріуполя. /лист Chef de Division A.Guillen Zanon N 033312 06.11.1995; лист Head of Unit Giorgio Bonacci, Brussels, November 1994; лист Administrative Assistant Valerie Braeken, 15 April 1995; лист Lyica Моренний N 3797, Київ, 12 грудня 1995; запрошення і можливість виступити на Міжнародній конференції 17.10.97 з оплатою всіх розходів/

У цьому ж місяці Валерій Олександрович брав участь в роботі міжнародною науково-практичною конференції "Запорізьке козацтво в пам'ятниках історії і культури", організованої: Культурним центром "Хортиця", Інститутом української археології і джерелознавства ім. М.С.Грушевського НАН України, Інститутом археології НАН України, Національним університетом "Києво-Могилянська Академія", Запорізьким державним університетом. Їм були підтримані ідеї доповіді "Останній "Ренесанс" козачих вільностей і Української національної ідеї" і він разом з інтелігенцією Маріуполя, оцінюючи роль Азовського козачого війська в історико-культурній спадщині, вважав, що "Хай невелика, але частина рідної землі перейшла в спадкове володіння його кращим представникам. Була збережена культура і традиції, а головне - відчуття духовної свободи і незалежності. Нелюдською напругою всіх інтелектуальних сил вдалося переграти самодержавних мракобісів і зберегти вільність козаків до відміни кріпосного права, зберегти традицію духовної свободи." Ці ж ідеї розвивалися їм і в бесідах з представниками українських діаспор з Канади і Аргентини, з Омська і Підмосков'я, із США і Польщі на Другому Всесвітньому Форумі Українців, де за його ініціативою на пленарному засіданні в перший же день роботи Форуму головуючий В'ячеслав Максимович Черновіл (!) зробив оголошення, що в 1999 р. в Маріуполі святкуватиметься 145 років героїчної оборони Приазов'я від турецьких інтервентів маріупольським ополченням під керівництвом останніх спадкових отаманів Запорізької Січі.

Валерій Олександрович Васильєв 21 серпня 1997 р. в Києві на Другому Всесвітньому Форумі Українців в Палаці «Україна».

Нам здавалося, що найбільше навантаження довелося витримати Валерію Олександровичеві на міжнародній науковій конференції у Форосі 14-16 вересня 1998 р. "Проблеми економічної інтеграції України в Європейський Союз: регіональні і соціально-економічні аспекти". Адже він з серцевим нападом поїхав до Фороса (за два дні у Форосі чотири рази довелося знімати кардіограму) для того, щоб показати життєвість ідей академічної науки Маріуполя - це рідкісний у вітчизняній науці випадок. Проте, аналогічний крок довелося Валерію Олександровичеві зробити і в 1999 р. (тахікардія дійсно була високою всю поїздку), а в 2000 р. взагалі після операції (серйозна внутрішньо-порожнинна) наполог на поїзді на міжнародну конференцію до Фороса-Ялти. Дружина не відпускала і поїхала разом з чоловіком і таким чином теж з нами побувала на науковій міжнародній конференції, про яку потім розповідала із щирим гумором.

А як могла праправнучка Мусія Григоровича Католика розповідати інакше про збори українських «світочів», багато з яких вченими зробились за лічені роки, а деяких за місяці? Багато з них самі роздрукувати матеріал на комп'ютері не вміли і практично всі були «переконаними і активними марксистами» (?!), а це на багато гірше ніж бути махровим атеїстом. Тому про якісь ідеї розмову було складно починати. Особливо, коли - «А що думає мер міста?» - перше чим цікавився директор академічного інституту, як про необхідну умову науковості продукції. Все це і тоді і сьогодні дуже сильно пригнічувало і пригнічує.

Міжнародна конференція за рахунок Євросоюзу у Форосі-Ялті в 2000 р., на якій на першому плані вчені із Західної Європи, а на горі – Д-р В.О. Васильєв.

І в цих умовах Валерій Олександрович ради створення у закордонних колег більш-менш нормального враження про науковий потенціал України здійснював справжні героїчні вчинки, примушуючи вже немолодий організм працювати на межі можливого. Хто про це тоді розповідав або писав, а тим більше сьогодні ? Все це - явно за межею розуміння «совкових» сіромах у номенклатурі, але і прикладів такої позитивно зацікавленої позиції в науковому середовищі, ймовірно, не багато (тим більш - сьогодні).

До речі, саме, за його ініціативою присутні у Форосі в 1999 р. були інформовані про результати досліджень учених Маріуполя, що довели підставу Маріуполя - Кремнеса в V-VII в. до Різдва Христового. Він запропонував виразити подяку колегам з далекого зарубіжжя, яким в 1997 р. була передана доповідь учених Маріуполя і які знайшли можливим ознайомити з ним громадськість Нью-Йоркської Академії наук (1817 засн., 43000 членів). Керівництво останньою прислало запрошення взяти участь в роботі Академії у якості її дійсних членів Др. Васильєва О.В. і Др. Васильєва В.О. "Це вже дійсно для Приазов'я знаменна подія." - вважав тоді Валерій Олександрович.

Але справжній учений не тільки говоритиме приємні сентенції, а буде прагнути всіма силами боротися з негативними явищами. Тому після ряду виступів академік Васильєв Валерій Олександрович порадив наступне: "Шановні колеги ! Прослухавши і ознайомившись з виступами учасників нашої міжнародній конференції у мене склалася думка, що якщо у іноземних авторів із-за недостатнього знання наших умов немає

конкретних пропозицій по створенню умов входження України в Європейський Союз, то у наших учених, що живуть і працюють в Україні ... теж немає таких пропозицій. Гірше за те ні в одній доповіді немає і натяку на розробку концептуальних і методичних положень сприяючих дійсно науковому підходу до розв'язання економічних проблем, що виникають при постановці питання про входження України в Європейське економічне співтовариство.

Деякі доповіді і повідомлення явно декларативного характеру, що відкидає нашу науку назад в 50 роки, коли основною науковою продукцією вважалися вдалі гасла із посиланням на класиків марксизму-ленінізму.» Присутні мовчки погодилися з критикою.

Виступ академіка Валерія Олександровича Васильєва у Форосі-Ялті в 2000 р. (зміг бути присутнім тільки 2 години).

Важливо підкреслити, що ідеї двох препринтів доповідей на загальні збори Академії економічних наук і підприємницької діяльності Росії (Москва, 1999 р.) не тільки не застаріли, а Міністерство освіти і науки України за дорученням Кабінету Міністрів України порахували необхідним в 2009 р. написати: «У матеріалах, які прикладені до Вашого листа і були підготовлені свого часу до міжнародних конференцій, на наш погляд, ряд питань і пропозицій актуальні і сьогодні і будуть використані міністерством при підготовці пропозицій і розробці заходів, що відносяться до наукової,

науково-технічної і інформаційної сфер діяльності» (30.10.2009 за №1/11-8840, Київ, Заст. міністра М.В.Стріха).

Важливо особливо відзначити, що Валерій Олександрович був найактивнішим членом першої академічної вченої ради Маріуполя. Тільки завдяки його самовідданій і подвижницькій роботі по збереженню і розвитку академічної науки в Маріуполі продовжувала жевріти надія на відродження академічних структур. Тому загальні збори Академії економічних наук і підприємницької діяльності Росії 26 травня 1999 р. одностайно вибрало Валерія Олександровича Васильєва дійсним членом АЕНіПД Росії (Свідोцтво N 113), затвердив його Головою - Президентом Українського (Азовського) Відділення АЕНПД Росії та Головою української вченої ради АЕНПД.

На думку Валерія Олександровича - позитивна динаміка стала можливою завдяки принциповості і зацікавленості в реальному розвитку науки в Приазов'ї академіків: А.Устенко; Е. Савельєва; В.Смоля; В. Русяєва; Л. Фільштейна; С. Аптекаря; Президента ТАНХ Би. Гаврілішина; член-кореспондентів О. Неруша; О. Катвалюка; О.І. Баллі, завідувача кафедрою економічної теорії і МЕВ Одеського державного університету, доцента Л. Доленко; доцента Кременчуцького державного політехнічного інституту О. Капустян; заступника голови Волинської облдержадміністрації А. Чумаченко; кандидатів юридичних наук Г. Єременко і Н. Карпачовой.

Взагалі розуміння значення академічної науки для виходу України, як і всіх держав Співдружності (СНД), з системної кризи прийшло до інтелектуальної еліти не тільки Маріуполя, але і всього Приазов'я. І в цьому процесі велику допомогу надали доктор університету із Тренто (Італія) Бруно Даллаго, директор "ПРОМЕТЕО" (Італія), доктор Пасло Голілі, доктор Сорбони (Париж) Мішель Одоссе, почесний професор Сорбони (Париж) Аркадій Жуковський, професор (Франція) Іван Самсон, викладач із Ліона (Франція) Лоран Гієрі, керівник Відділення Нью-Йоркської Академії наук Елеонора Баум, Президент Нью-Йоркської Академії наук Родней Ніколс і менеджер цієї академії Джоус Олівер, а також директор Європейського центру Варшавського університету Тадеуш Ськожну і його асистент Премислав Саганек (Przemyslaw Saganek), директор Центру Східних Досліджень Варшавського Університету, проф. Михайло Доброчинський.

У роботах 90-х років ХХ століття вчені Маріуполя неодноразово підкреслювали, що академії дають "ліцензію" на об'єктивність, оскільки фактично є структурами, що вінчають цілі епохи інтелектуального зростання народів, забезпечуючи гранично можливу ефективність діяльності управлінських етнічно-соціальних прошарків і забезпечують етичні орієнтири в суспільстві. Але так і не було створено на стародавній гетто-готсько-грецькій землі (а Приазов'я і Причорномор'я - це землі, в першу чергу, Готії/Германаріхи і старовинно-еллінських поселень) жодної академічної ради з активною участю етнічних греків і козацтва. Рада повинна була вирішувати проблеми вивчення

Понтійської грецької культури, державної автономії військово-політичного ордена Козаків-Готів, збереження і розвитку мозаїки самобутніх українських діалектів і діалектів меотійських греків, вивчення і трансформації досягнень соціально-культурного будівництва останніх сторіч, пошуку взаємозв'язків із загальноєвропейськими процесами і так далі і тому подібне.

Тому з'являється за участю Валерія Олександровича доповідь "Традиції тисячоліть: від Афінської Академії до Академічної Вченої Ради Маріуполя - Кремнеса (Активізація через 1470 років пошуку шляхів інтелектуально - духовного зростання нащадками еллінів на берегах стародавнього Понта) " (Маріуполь, 1999). Препринт доповіді відразу ж викликав інтерес фахівців і громадськості не тільки в Україні, Росії, але і в США. Саме, значення збереження культури і духовних цінностей в наш час висувається на порядок денний, що чудово усвідомлюється Валерієм Олександровичем і він знаходить час поїхати в село Усатово в Одеську область і зустрітися з отцем Василем, щоб домовитися про спільну роботу в інтелектуально-духовному будівництві, як з людиною, яка має величезний моральний авторитет, і яка врятувала під час Другої Світової Війни мощі Святого Ігнатія, Митрополита Готії і Кафи.

Зустріч академіка АЕН України, Д-ра Васильєва В. О. і отця Василя (Василя Костянтиновича Мултих) в 1999 р. в Одесі у Соборі.

Після висунення за його ініціативою на Державну Премію України 1999 р. в області науки і техніки циклу робіт "Основні теоретико-методологічні

проблеми подолання системних криз" (підготовленого вченими і фахівцями Криму, Маріуполя і Волині), вся діяльність Валерія Олександровича починає носити виключно активний, творчий характер вже в масштабах всієї України (див. розд. 6) . Важко навіть приблизно оцінити значення об'єднуючої Схід і Захід України спільної роботи, яку за ініціативою Валерія Олександровича практично очолили Голова Ради Міністрів Автономної Республіки Крим Сергій Володимирович Куніцин і Голова Волинської облдержадміністрації Борис Петрович Климчук. Позитивні висновки Петровської Академії наук і мистецтв (Ухвала N 12 від 22 квітня 1999 р.), Російській Академії державної служби при Президентові РФ, Академії економічних наук і підприємницької діяльності Росії (рішення загальних зборів від 26 травня 1999 р.) підтверджують коректність здійсненого вченими Волині, Маріуполя і Криму теоретико-методологічного підходу, **велике значення виконаних робіт для збереження незалежності Україною**, а отже і виняткову цінність 40-літнього наукового пошуку академіка-виробничника з Маріуполя, який своєю працею прагнув для всіх нас створити гідне МАЙБУТНЄ .

На загальних зборах Українського (Азовського) Відділення Академії економічних наук і підприємницької діяльності 11 червня 1999 р. і на загальних зборах Академії економічних наук України 25-26 червня 1999 р. вчені економісти України високо оцінили пропозиції Валерія Олександровича по формуванню бездефіцитних бюджетів в державах Співдружності (СНД). Тому Президент-голова і академік трьох академій, Васильєв Валерій Олександрович, прагнув реалізувати найважливіші і актуальніші завдання по збереженню мозаїки культур Приазов'я і пошуку шляхів виходу України і всіх держав Східної Європи з системної кризи. Все це зустріло відчайдушний опір (!) дуже багатьох номенклатурників «радянського періоду». Їм здалося, що гальмування розробок продовжить їх безбідне існування (ці «недоторкані», що отримують 40 тисячні і 120 тисячні пенсії).

Як багато спільного знаходимо в долях талановитих людей. Валерій Іванович Терещенко не удостоївся честі бути вибраним дійсним членом Національної Академії наук України, хоча і опублікував фундаментальні роботи, що стали настільними книгами для багатьох поколінь вітчизняних економістів і керівників. Таланту завжди боялися. Від нього відгороджувалися доносами, анонімками і просто наклепом (який міг носити і строго конфіденційний, кулуарний характер).

Не дивлячись на демократичні зміни в нашому суспільстві, долю Валерія Івановича розділив і Валерій Олександрович. Хоча **на спільному засіданні вченої ради Інституту економіко-соціокультурних досліджень, 21 червня 1996 р. секції вченої ради Інституту економіко-правових досліджень НАН України в м. Маріуполі і Представництва в Україні АЕНПД Росії**, в якому взяли участь академік НАН України В.К. Мамутов і академік АЕНПД Росії Г.М.Денісов, враховуючи клопотання від 20 червня 1996 р. Інституту економіки промисловості (ІЕП) НАН України про висунення кандидатура

Валерія Олександровича Васильєва на обрання дійсним членом Академії економічних наук України, **було ухвалено рішення** не тільки підтримати представлення ІЕП НАН України, але і **висунути кандидатуру Валерія Олександровича на обрання член-кореспондентом Національної Академії наук України**, але це тільки підсилило тиск на Валерія Олександровича і його учнів. Відчайдушна боротьба колишніх "парторганізаторів" за свій явно незаслужений статус, що підмінили традиції і академічну демократію номенклатурними "псевдовиборами" відсунуло реалізацію всіх позитивних тенденцій. Можна тільки здогадуватися яких нервів і сил варто було добитися положення, коли наукова громадськість України на загальних зборах Українського (Азовського) Відділення Академії економічних наук і підприємницької діяльності 11 червня 1999 р. ухвалила рішення рекомендувати свого Президента-Голову, академіка Васильєва Валерія Олександровича на роботу в Президію НАН України на постійній основі. До речі, це рішення так і не було, на жаль, реалізовано. Адже дійсно можна було створити прецедент, тим паче, що в світовій практиці не було випадку, коли в роботі національної державної академії брав би участь визнаний світовою науковою громадськістю вчений економіст з таким багатогранним виробничим досвідом.

Але вражаюче відношення дійсного вченого до всіх обструкцій і утисків. Валерій Олександрович як - би не помічав негативу і всіх проблем, а продовжував активно працювати. Кожним прожитим днем доводячи, що творчість і життя - продовжуються. Нам би не хотілося зупинятися на тих труднощах, і оцінювати ступінь аморальності людей, які перетворили останні роки життя академіка Валерія Олександровича Васильєва на смугу постійних переїздів з Маріуполя до Одеси, з Одеси до Маріуполя і знову до Одеси, з Одеси в Хуст (і це після інфаркту!). Подивиться тільки на перелік наукових публікацій і суспільних ініціатив, які здійснив за останні п'ять років життя Валерій Олександрович і Вам стане зрозумілий масштаб нашій загальній втрати.

1. Budget 2005-2008. The new idea for the Economy of Ukraine. Doc **273 і Document 121** www.cic-wsc.org (0,45 п.л.) /2006;
2. Новокейнсіанські ідеї в українському монетаризмі першої чверті XXI сторіччя: шляхи реалізації закону збереження праці у фіскальній політиці. **Document 251** www.cic-wsc.org (0,52 п.л.)/2006;
3. Реінжинірінг у світлі закону збереження праці на качану XXI століття. Навчальний посібник. Карпатський інститут підприємництва ВНЗ ВМУРоЛ «Україна» (1,2 п. л.) //затверджено на засіданні Методичної ради Протокол №7 від 28.03.2007р.;
4. **Історія економічних вчень на качану XXI століття: від Баальбека до довгих хвиль М.Д. Кондратьєва та закону збереження праці. Навчальний посібник. Карпатський інститут підприємництва ВНЗ ВМУРоЛ «Україна» (4,5 п. л.) //затверджено на засіданні Методичної ради Протокол №7 від 28.03.2007р.;**

5. Міжрегіональний науково-практичний конференції викладачів і студентів Одеської філії ОМУРоЛ «Україна» і Одеського національного університету ім. І.І. Мечникова. (2,5 п. л.) Document 236 www.cic-wsc.org , 2006 p.;
6. "India-born Lakshmi Mittal» (0,7 п.л.) Document 214 www.cic-wsc.org , 2006 p.;
7. "Problems of maintenance of reproduction of a labour in conditions of intensive development of integration processes", (1,2 п. л.) Document 189 www.cic-wsc.org , 2005 p.;
8. Forum 2005: Ініціативність в економіці і Закон збереження праці в малому і середньому бізнесі - вчитися бізнесу, (1,2 п.л.) Document 188 www.cic-wsc.org 2005 p.;
9. Генеральному директорові будівельної корпорації./To the General Director of Building Corporation. (0,4 п. л.) Document 171 ; 172 www.cic-wsc.org <<http://www.cic-wsc.org>> 2005 p.;
10. Повернення до ІДЕЇ «Європи двох РІВНІВ». Of return to THE IDEA of "Europe two LEVELS". (1,4 п. л.) Document 148 www.cic-wsc.org 2005 p.;
11. GEOPOLITICS FROM ODESSA -Gothia. (0,9 п. л.) Document 140 www.cic-wsc.org 2005 p.;
12. Law-preservation-labour- FORUM 2005. (0,7 п. л.) Document 141 www.cic-wsc.org 2005 p.;
13. Геополітика починається з історичної правди: боротьба з інтелектуальним тероризмом за цивілізацію. (1,1 п. л.) Document 129 www.cic-wsc.org 2005 p.;
14. ГЕОПОЛІТИКА З ОДЕССИ-ГОТІЇ. (1,2 п. л.) Document 130 www.cic-wsc.org 2005 p.;
15. Одеса-Європа /odessa Europe/. (2,1 п. л.) Document 119; 120 www.cic-wsc.org 2005 p.;
16. *Ukraine - Washington.* (1,5 п. л.) Document 111 www.cic-wsc.org 2005 p.;
17. First words Beginnings Political Arithmetic of Ukraine. (1,9 п. л.) Document 110 www.cic-wsc.org 2005 p.;
18. *Letter of Uliia Timoshenko.* (1,4 п. л.) Document 108 www.cic-wsc.org 2005 p.;
19. *19% in Year - Will to develop in Ukraine* (Лист від Валерія і Олександра Васильєвих, до секретаріату Президента України - 4.03.2005 р.). (1,7 п. л.) Document 107 www.cic-wsc.org 2005 p.;
20. Оптимізація роботи з основними виробничими фондами -основа прискореного розвитку економіки держави: соціально орієнтований варіант бюджету, що забезпечує дев'яти процентне зростання національної економіки. (2,4 п. л.) Document 95; www.cic-wsc.org 2005 p.;
21. Будівельникам фундаменту майбутнього миру. / *To the builders of the base future of a World/*, (0,7 п. л.) Document 68 www.cic-wsc.org 2005p.;

22. ГЕОПОЛІТИЧНА ТРАНСФОРМАЦІЯ СХІДНОЇ ЄВРОПИ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ВИСОКИХ ТЕХНОЛОГІЙ - ПЕРШИЙ ЕТАП «ФОРУМУ-2005». /громадянський Міжнародний Комітет Інтелектуального і Духовного Єднання, ІЕСКД, Азовське відділення Академії ЕНіПД, Одеса-Маріуполь-Зарагоса, 2005, Бюлетень № 27 /свідоц. Мінюста України №113/ (1,7 п.л.);

23. «Локомотиви» економіки України в першій половині ХХІ століття: Приазовський край і суспільні академічні структури. /громадянський Міжнародний Комітет Інтелектуального і Духовного Єднання, ІЕСЬКИ, Азовське відділення Академії ЕНіПД, Одеса-Маріуполь-Зарагоса, 2005, Бюлетень № 25 /свідоц. Мінюста України №113/(1,3 п.л.);

24. Дві основи прискореного розвитку: обґрунтоване оподаткування і творча активність молоді. /громадянський Міжнародний Комітет Інтелектуального і Духовного Єднання, ІЕСКД, Азовське відділення Академії ЕНіПД, Одеса-Маріуполь-Зарагоса, 2005, Бюлетень № 23 /свідоц. Мінюста України №113/(1,6 п.л.);

25. ДО МИРНОГО МАЙБУТНЬОГО ЦИВІЛІЗАЦІЇ - ЗБЕРІГАЮЧИ РЕСУРСИ І ВИВЧАЮЧИ КОСМОС: КУЛЬТУРА ПРОТИ ТЕРОРУ. /громадянський Міжнародний Комітет Інтелектуального і Духовного Єднання, ІЕСЬКИ, Азовське відділення Академії ЕНіПД, Одеса-Маріуполь-Зарагоса, 2005, Бюлетень № 18 /свідоц. Мінюста України №113/ (2,1 п.л.);

26. ОСНОВИ ОРГАНІЗАЦІЇ ВИРОБНИЦТВА І УПРАВЛІННЯ. /методичеськоє допомога. АЗОВСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ АКАДЕМІЇ ЕНіПД, ІЕСКД, МАУП, Кафедра промислового транспорту ПГТУ, Маріуполь, 2004 (12,1 п. л.);

27. *That integrates US /instead of the charter and declaration / me що нас об'єднує/замість статуту і декларації.* Document. 50 www.cic-wsc.org 2004 (0,4 п. л.);

28. Основи стратегічного управління в світлі закону збереження праці і закону незнищуваність інтелектуально-духовної праці. Брошура Інститут економіко-соціокультурних досліджень, Маріуполь, 2004 (3,0 п.л.);

29. МЕНЕДЖЕМЕНТ ВНЕШНЕЭКОНОМИ-ЧЕСКОЙ ДІЯЛЬНОСТІ В СВІТЛІ ЗАКОНУ НЕУНІЧТОЖІМОСТІ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНО-ДУХОВНОЇ ПРАЦІ. Навч. Допомога. АЗОВСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ АКАДЕМІЇ ЕНіПД, ІЕСКД, МАУП, Кафедра промислового транспорту ПГТУ, Маріуполь, 2004 (3,0 п.л.);

30. *Church in Mariupol Християнський Храм Святого Ігнатія в історичному Центрі м. Маріуполя. Templo cristiano del Santo Ignatius en el centro hist rico de Mariupol.* Document. 71 Document. 70 www.cic-wsc.org 2004 (2,1 п.л.);

31. Готи в Європі / *Gotha in Europe* /, Document. 65; 66 www.cic-wsc.org 2004 (2,4 п.л.);

32. *Закон ЗБЕРЕЖЕННЯ ПРАЦІ - методична основа індикативного планування розвитку малого бізнесу./The law PRESERVATION of a LABOUR the methodical fundamentals of the INDEX planning of development of small business. Document. 55 ; 54 www.cic-wsc.org 2004 (2,1 п.л.);*

33. БІЛЬШЕ ТИСЯЧІ ШІСТЬСОТ РОКІВ ХРИСТІЯНСЬКОЇ ЦЕРКВИ В УКРАЇНИ - ГОТІЇ В ЄВРОПІ: РЕАЛІЗАЦІЯ ЗАКОНУ НЕЗНИЩУВАННІСТІ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНО-ДУХОВНОЇ ПРАЦІ. /Громадянський Міжнародний Комітет Інтелектуального і Духовного Єднання, ІЕСКД, Азовське відділення Академії ЕНіПД, Одеса-Маріуполь-Зарагоса, 2005, Бюлетень № 21 /свідоц. Мінюста України №113/(1,9 п.л.);

34. ІСПАНЦІ ВРЯТУВАЛИ НЬЮ-ЙОРК ВІД РУЙНУВАННЯ ЩЕ В 1943 РОЦІ: СВОБОДА, МУДРІСТЬ, ЄДНІСТЬ. / Громадянський Міжнародний Комітет Інтелектуального і Духовного Єднання, ІЕСКД, Азовське відділення Академії ЕНіПД, Одеса-Маріуполь-Зарагоса, 2005, Бюлетень № 20 /свідоц. Мінюста України №113/(1,3 п.л.);

35. ЦІЛІ ТИСЯЧОЛІТТЯ - ЗАКОН ЗБЕРЕЖЕННЯ ПРАЦІ методологічний фундамент індексного планування розвитку малого бізнесу: ПЕРША МЕТА, поставлена перед НАЦІЄЮ в 2003 році. / Громадянський Міжнародний Комітет Інтелектуального і Духовного Єднання, ІЕСКД, Азовське відділення Академії ЕНіПД, Одеса-Маріуполь-Зарагоса, 2005, Бюлетень № 19 /свідоц. Мінюста України №113/(2,6 п.л.);

36. ЕСТАФЕТА СОЛІДАРНОСТІ: **реєстр ідей і ініціатив.** /гражданський Міжнародний Комітет Інтелектуального і Духовного Єднання, ІЕСКД, Азовське відділення Академії ЕНіПД, Одеса-Маріуполь-Зарагоса, 2003, Бюлетень № 17 /свідоц. Мінюста України №113/ (2,2 п.л.);

37. АКТУАЛЬНІСТЬ РЕГІОНАЛЬНИХ АКЦІЙ ПО ІНТЕЛЛЕКТУАЛЬНО-ДУХОВНОМУ ЄДНАННЮ: рекомендації в МБА, Кембридж, Англія. /Громадянський Міжнародний Комітет Інтелектуального і Духовного Єднання, ІЕСКД, Азовське відділення Академії ЕНіПД, Одеса-Маріуполь-Зарагоса, 2003, Бюлетень № 16 /свідоц. Мінюста України №113/ (1,3 п.л.);

38. РОЛЬ ОСОБИ В ЄВРОПЕЙСЬКІЙ ІНТЕГРАЦІЇ: **Результати праці Святого Ігнатія, Ганни Лінд, Даніеля Кахнемана, Вернона Сміта, Августина Вош, Йозофа Немчика .** / Громадянський Міжнародний Комітет Інтелектуального і Духовного Єднання, ІЕСКД, Азовське відділення Академії ЕНіПД, Одеса-Маріуполь-Зарагоса, 2003, Бюлетень № 15 /свідоц. Мінюста України №113/ (2,0 п.л.);

39. Інтернет-технології для ІНТЕЛІГЕНЦІЇ СХІДНОЇ ЄВРОПИ: Результати праці Ернесто Гарсія, Джуліо Атансе, Луїса Долза, В. Литвина, О. Огірко, Жака Варідела . / Громадянський Міжнародний Комітет Інтелектуального і Духовного Єднання, ІЕСКД, Азовське відділення Академії ЕНіПД, Одеса-

Маріуполь-Зарагоса, 2003, Бюлетень № 14 /свідоц. Мінюста України №113/ (2,6 п.л.);

40. ПЕРШІ СОВЕТКИНСЬКО-ТЕЙЛОРОВСЬКІЕ ЧТЕНІЯ науково-практична конференція «ЗАКОН ЗБЕРЕЖЕННЯ ПРАЦІ - методологічна основа майбутніх успіхів підприємств України, Росії і Польщі», присвячується Пам'яті проф. В.Г. Лебедева, В.Н. Киріченко, Мирослава Мосаковського. / Громадянський Міжнародний Комітет Інтелектуального і Духовного Єднання, ІЕСКД, Азовське відділення Академії ЕНіПД, Одеса-Маріуполь-Зарагоса, 2003, Бюлетень № 13 /свідоц. Мінюста України №113/ (2,8 п.л.);

41. АЗОВСЬКИЙ РЕГІОН - НА ПЕРЕЛОМІ ТЕХНОЛОГІЙ: Основні теоретико-методологічні проблеми подолання системних криз. /Громадянський Міжнародний Комітет Інтелектуального і Духовного Єднання, ІЕСКД, Азовське відділення Академії ЕНіПД, Одеса-Маріуполь-Зарагоса, 2003, Бюлетень № 12 /свідоц. Мінюста України №113/ 1,6 п.л.);

42. Основи організації виробництва (Конспект лекцій). Навч. допомога. Інститут економіко-соціокультурних досліджень, Маріуполь, 2003 (5,7 п.л.);

43. Методологічні основи стабілізації соціально - економічного розвитку /стаття/. **Document 28** www.cic-wsc.org 2003 (5,9 п.л.);

44. Громадяни Миру на шляху до збалансованого інтелектуально-духовного зростання: створення Цивільного Міжнародного Комітету. / Громадянський Міжнародний Комітет Інтелектуального і Духовного Єднання, ІЕСКД, Азовське відділення Академії ЕНіПД, Маріуполь(Старов. Кремнес'), 2002, Бюлетень № 11 /свідоц. Мінюста України №113/ (3,1 п.л.);

45. ТРАДИЦІЙНИЙ ВНЕСОК УЧЕНИХ СХІДНОЇ ЄВРОПИ В «РЕВОЛЮЦІЮ ЕФЕКТИВНОСТІ» // З Другої Доповіді для Римського Клубу по «революції ефективності»: МАЙБУТНЄ сільськогосподарських технологій в Речипосполитой - Польщі. /Азовське відділення Академії ЕНіПД, ІЕСКД і МАУП, Маріуполь-(Старов. Кремнес'), 2002 //(виконання доручення Апарату Уряду РФ від 10.02.2001 за №П48-5638), Бюлетень № 10 /свідоц. Мінюста України №113/ (3,0 п.л.);

46. СХІДНІ ДЖЕРЕЛА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНО-ДУХОВНОЇ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ТРАДИЦІЇ: «Незамутнене джерело християнства». /Азовське відділення Академії ЕНіПД, ІЕСКД і МАУП, Маріуполь-(Старов. Кремнес'), 2002), Бюлетень № 9 /свідоц. Мінюста України №113/ (4,04 п.л.);

47. Теорія управління (методична допомога) і Методичні розробки у вигляді семи номерів газети «Меотійський Регіон». Методична допомога. ТІУіЕ і розмножили в МФ МАУП //знаходиться в Бібліотеці МФ МАУП//, 2002 р., Таганрог (0,87 п. л. і 7,1 п. л.).

Вся ця активність стала можливою завдяки виходу академіка Васильєва Валерія Олександровича на реальну міжнародну співпрацю після створення Цивільного Міжнародного Комітету Інтелектуального і Духовного Єднання (12.11.2001 р. - вирішення керівництва ІЕСКД і Президії АВ АЕНіПД), який поставив перед собою цілком конкретну мету, - підготувати світову громадську думку до проведення Першого Всесвітнього Конгресу Духовного Єднання в Нью-Йорку. Ця ідея виникла 12 вересня 2001 р., відразу ж після трагедії в США, коли завалилися в Нью-Йорку будівлі Всесвітнього Торгового Центру і Світ дійсно глибоко переживав цей акт терору. На звернення Валерія Олександровича до Видатних Персон Миру, які увійшли до Видання «Хто є Хто в Світі» (США, 2001) відгукнулися десятки інтелектуалів. Вірші і вдячні листи людей з Індії, США, Канади, Австралії, Англії, Сербії, Іспанії уразили нас всіх своїм життєстверджуючим духом і вірою в світле МАЙБУТНЄ сучасної Цивілізації. ІНТЕРНЕТ дозволив і дозволяє реалізовувати цей проект, який живе і розвивається сьогодні, набираючи сили. Світ дійсно стає єдиним, його хвилюють загальні проблеми, він молиться за канонізацію єдиних для всіх людей на Землі Святих, він з кожним днем відчуває себе єдиним цілим і навіть єдиним суб'єктом космічного права. Все це передбачав і розумів академік Валерій Олександрович Васильєв. Тому він так турбувався про рівень керівництва Цивільним Міжнародним Комітетом і навіть офіційно 1.11.2006 р. нотаріально завірив своє прохання до Доктора Ернесто Гарсія (Іспанія) очолити Комітет. У цій заяві викладена і прохання до всіх членів Комітету сприяти в створенні Української Академії економічних наук і підприємницької діяльності ім. Василя В. Леонтьєва, Лауреата Премії Пам'яті Альфреда Нобеля з економіки 1973 р. Це все дійсно значні акції, що усвідомлюються нами тільки після часу, як і прагнення до глибокої і всебічної співпраці з народом Німеччини, що є виключно важливим і історично обґрунтованим для українського народу (це ми бачимо із останніх публікацій Валерія Олександровича, листів і заяв).

Дуже багато оригінальних ідей залишив нам Валерій Олександрович Васильєв не тільки в економіці, але і в інженерії. Частина з них ми представили на виставках в 2008 р. в м. Івано-Франківську і в 2009 р. в р. Хусті і в м. Івано-Франківську, а сьогодні представляємо їх в Іспанії.

Ідеї вченого і пам'ять про його високоморальну позицію - ось що залишається нащадкам, саме, це не забувається. І нам би хотілося, щоб Ви подивилися на деякі ідеї Валерія Олександровича і оцінили його безкомпромісну позицію очима його сучасників.

Ось на що в 2009 р. порахував необхідним звернути увагу професор, к.т.н. Микола Олександрович Дінченко (Маріуполь, ПГТУ): «. перший раз познайомився з В.О. на нараді у директора меткомбіната «Ілліча». Директор лаяв всіх, кричав, вимагав, принижував начальників підрозділів .. і тут піднімається Васильєв В.О. і сміливо прямо в обличчя директорові: **«Чому**

Ви так поведетеся ? Адже їх працею об'єднуються колективи, а Ви не націлюєте людей, а кричите ... нічого не вирішуючи. Навіщо ми сюди прийшли ?» Всі зацікавилися. «А ти хто такий ?» - запитав директор. І отримав відповідь - «Не ти, а Ви. Я начальник модельного цеху ... і в цеху багато проблем, які залежать від Вашого рішення сьогодні, а ми втрачаємо час на розгони.» Різко, але діловито. Цей випадок запам'ятався мені на все життя (15.01.09).» Варто відзначити, що цей виступ не пройшов для В.О.Васильєва «дарма» і він був вимушений звільнитися з металургійного комбінату «за власним бажанням», а після «команди» директора меткомбіната - «заблокувати прийом на роботу В.О.Васильєва», його майже півроку ніде в Маріуполі не брали на роботу. Він відгуляв всі покладені йому тоді за останні декілька років відпустки, пролежав місяці чотири в лікарні. Він їздив до друга - Сергія Івановичеві Пліса (мати німка, а сам С.І. був в полоні і там працював) до Рибінська, де обіцяли влаштувати на роботу на меткомбінат, але і туди пройшла «команда» директора меткомбіната з Маріуполя. Васильєв В.О. прагнув влаштуватися науковим співробітником в Інститут в Донецьку, але вже після підписаної заяви «виникли складнощі з штатом». Весь цей час жили за рахунок «шуби дружини», яку вона попоролала на коміри і продавала через уцененки (такі магазинчики того часу, що продавали речі від населення і тому подібне). Тільки через 6 місяців вдалося влаштуватися економістом в «Укргіпромет» в економічний відділ. Дуже дорого обійшлося начальникові модельного цеху бажання залишитися ЛЮДИНОЮ і інтелігентні «заперечення спецназівсько-командуючому і абсолютно бездарному самодурові» у **70-ті роки ХХ століття**. Такі «специ» вже тоді почали «прориватися» в керівництво в Приазов'ї. Але те були тільки «квіточки», «ягідки» почали збирати в 1994-2005 роках (7502-7513 за українським літо рахуванням).

Але це були 70-і роки минулого століття, а яке враження справляв Валерій Олександрович на своїх колег в 2000 роки ?

Павло Олександрович Бессонов (Маріупольський письменник і поет, що знав і працював з Валерієм Олександровичем до 2005 р.) написав наступне: «Мене привертала у В.А. відвертість, добрий гумор при спілкуванні і уміння складні речі пояснити простими словами. М'якість і коректність в обігу не заважала бути В.А.твердим у відстоюванні принципових питань /чого будь-якому начальству не нравилось/. **Валерій Олександрович, на мою думку, відносився до типу людей всю силу свою, всі свої здібності, що віддавали суспільству, незалежно від політики держави, таких, що твердо знають, що їх справа потрібна суспільству. Його безкорисливе служіння людству на благо Цивілізації дає йому право залишитися в Історії Людиною з великої букви.** Завдання видавничого колективу яскраво відобразити ці риси діяльності Валерія Олександровича (07.02.2009)». А Владиславу Володимировичеві Стирову, професорові, д.ф.-м.н., який довгий час завідував кафедрою фізики в ПГТУ, запам'яталася при першій зустрічі **«ЧЕСНІСТЬ І ПОРЯДНІСТЬ»**, але особливо: «Виступ на засіданні вченої

ради ЖДМІ в захист співробітника, який піддавався необґрунтованим нападкам з боку ректорату і парткому. Це вимагає особистої мужності.» (31.10.08). Дійсно, особистостей не забувають, якщо вони відстоюють безкомпромісно етичні принципи. До речі, в Хусте Мирослав Юрійович Лозюк, викладач Карпатського Інституту підприємництва Університету «Україна», де в **2006 р. працював Валерій Олександрович**, відзначив, що **«запам'ятався і оцінив (гідно) його прагнення бути потрібним людству, його мужність і не боязнь відкривати нові для себе місця і працювати для науки ... на жаль безпосередньо з ним зустрівся на зборах в університеті; високо ціную пожертвування особистих інтересів ради колективних; він не шукав собі особистих благ; приїжджав в невідомі собі місця і працював (орав) на знос (4.04.2009)»**. Мабуть, тому професор М. О. Дінченко написав такі щирі і теплі слова: «... третя (спільна діяльність) почалася з 1987 року, коли В.О. став доцентом кафедри промтранспорту ПДТУ. Робочі столи стояли майже поряд. Тут мені вдалося побачити і оцінити В.О. як економіста-вченого, говорити з ним щодня, бути на лекціях, проникнутися духом загальної справи і дізнатися про його бійцівські якості, читати його книги, статті, захопитися роботою на посту Азовського відділення економічних наук і ПД. З ним ми готували 2 конференції і успішно їх провели. Здатність залучати людей. Глибокі знання, енергійність, цілеспрямованість - це рідкісні якості, що уживаються в одній людині. Кипуча енергія дозволила: наново переглянути тоді існуючі плани по економічній частині дипломів студентів. У цей період до В.О. приходили багато людей і пошта. Стіл був завален завжди новими журналами і книгами. Деякими з дозволу В.О. користувався і я. Це: **«Чи можливий бездефіцитний бюджет ?», «Морський транспорт як структуростворюючий елемент Азовського Єврорегіону», і «Приазово-Кримський проект», «Витоки Європейської Єдності»,** методички для студентів і ін. Склалося так, що ми з В.О. обговорювали багато проблем, дискутували і навіть сперечалися. У спорах він, посміхався, займав **вичікувальну позицію, вислуховував не перебиваючи, а потім аргументовано переконував, легко погоджувався з доказами, - тільки переконливими.** У 2005 році він покинув кафедру. **Я це розумів, йому потрібний значно більший розмах. І це так. Вчений зі світовим ім'ям, широким кругозором вимагає реалізації свого потенціалу. Йому б жити і творити (5.02.09.)»**.

А всього декілька зустрічей з д.е.н., професором Рамазом Акакієвічем Логуа, який сьогодні дійсний член Російської академії наук соціальних технологій і місцевого самоврядування, проректор по економічним питанням, завідувач кафедрою економічної теорії державного обласного університету Самари Наянової, і така щира і висока оцінка: «Познайомився я з ним в 90-ті роки, коли ми разом з його сином вчилися в Російській Академії Управління (РАУ, Москва). Він відвідував свого сина при захисті докторської дисертації. Мій друг його представив мені як батька - Валерія Олександровича. В ті роки

у мене з ним було декілька не довгих зустрічей і бесід. На одній з них, він мені подарував пару своїх книг, які я уважно вивчив. Я був також свідком того, з якою чуйною батьківською увагою і турботою він оточував свого сина і його друзів. **Образ цієї Людини в мені залишився як видатного генератора наукових економічних думок кінця ХХ століття.** Серед його фундаментальних наукових праць, мною приділена особлива увага роботі - «Трудові основи методології ціноутворення», в якій, на основі глибокого і творчого осмислення економічної теорії, скрупульозно і всесторонньо викладені такі основоположні питання економічної теорії як «ціна», «ціноутворення», «витрати виробництва», і ін., які не залишилися без відповідної вимоги в середовищі наукової громадськості. Отже, представники наукового середовища старшого покоління чудово пам'ятають, що науковими ідеями цих праць керувалися майже на всіх крупних промислових підприємствах СРСР, його наукові праці по даних питаннях студентами вивчалися у всіх економічних факультетах вищих учбових закладів країни. В цілому і стисло, про творчість В.О. Васильєва можу сказати, що його наукова творчість в області економічних наук реально відображала сутнісну основу економіки, а не хрематистики. В мене склалося враження, що Валерій Олександрович Васильєв був великим учнем великого Аристотеля. (13 Apr 2009)».

Важко щось додати до цієї характеристики, хіба тільки слова професора, д.е.н. з Одеського Національного Університету ім. І.І. Мечникова Олега Андрійовича Турецького: «на сучасному етапі необхідно більше уваги приділяти розповсюдженню нових знань (особливо у сфері трудових відносин) і нової духовності. Саме цим критеріям, на мій погляд, відповідають праці Валерія Олександровича Васильєва (17.09.08)».

І не випадково Олег Андрійович до «найбільш близьких ідей Валерія Олександровича» відніс - «Економічні ідеї - **рентабельність живої праці, закон збереження праці** (підкреслив); «Основні орієнтири для соціальної ринкової економіки України: до «Українського Дива» шляхом Людвіга Ерхарда» (написав), а також результати історичних досліджень - «**2500 років Української державності, 1700 років офіційної Християнізації України**» (підкреслив). В той час, як професор В.В. Стиров із Приазов'я до них відніс - «суспільні і екологічні ініціативи» - «**створення Приазовського Краю і Азовського Євворегіону**» (підкреслив).

До речі, до «найбільш близьких ідей Валерія Олександровича» дуже багато і фахівці і не фахівці відносять «**закон збереження праці**» (академік АЕН України, проф. О.А. Турецький, М.Ю. Лозюк і ін.), що щиро радує, але тільки немає поки жодного гідного підручника, де цей закон був би доступно викладений. Тому Сергій Гріцун, що написав про Валерія Олександровича, - «активно займався зі мною як з аспірантом ПГТУ ... примушував писати наукові статті і брати участь на конференціях. На одній я в м. Харкові побував і брав участь, і були опубліковані результати розробок на

«Продмаше» - відзначив, як «найбільш близьку ідею» - економічну - **«ціноутворення по приведеній масі для розрахунку разових замовлень на машзаводах (8.05.2009)»**, хоча вона органічно витікає із закону збереження праці і є його частковим проявом (!).

Дійсно, багато ще потрібно зробити, щоб люди дізналися і зрозуміли масштабність спадщини великого вченого Європи члена Міжнародного Біографічного Центру в Кембриджі, доктора Валерія Олександровича Васильєва. Досить вказати тільки на один із напрямів його наукових інтересів, який ставі близький і проф. М.О. Дінченко, а саме, результати історичних досліджень - ***козацтво - спадкоємці Готських традицій***. Так цей напрям вже розгортається в комплексне етнічно-соціально-економічне дослідження за програмами «Нова Готія» і «Червона Книга Культур Європи», а декілька цивільних об'єднань в Приазов'ї вже працюють над створенням історико-культурного комплексу «Хутір Католик». Адже всьому цьому передувала, по-справжньому, велика робота Валерія Олександровича Васильєва в Приазов'ї. Десятки його відряджень до Одеси і Іллічівська, Херсона і Сімферополя, Тернополя і Львова, Луцька і Кіровограда, Варшави і Кишинєва, Ростов-на-Дону і Таганрога, Азова і Харків, Санкт-Петербурга і Москви, Київ і Донецька, Бердянська і Запоріжжя, Дніпропетровська і Ясіноваті. Зустрічі і переговори, пропозиції і договори, рекомендації і плани - все це сьогодні дає можливість продовжувати відновлення історичної Пам'яті.

Але робота тільки починається. Нам всім будувати майбутнє України в ХХІ сторіччі. І вселяє упевненість в успіху участь сьогодення учених в реформуванні вітчизняної і світової економіки.

ОСНОВНІ ДАТИ ЖИТТЯ І ДІЯЛЬНОСТІ

Васильєв Валерій Олександрович народився 10 липня 1929 р. в місті Ново-Українка Кіровоградській області.

1947-1952 рр. - Студент Одеського політехнічного інституту за фахом інженер-механік за технологією і машинам ливарного виробництва.

1952-1954 рр. начальник технологічного бюро на "Іжорськом машинобудівному заводі" (м. Санкт-Петербург).

1955-1956 рр. - Головний інженер-механізатор цілинного зерносовхоза "Курагатинський" (Джамбульської область, Казахстан).

1957-1958 рр. - Головний інженер Металозаводу (совр."Сельхоздеталь") в м. Маріуполі.

1959-1961 рр. - керівник середньої ланки на промислових підприємствах м. Кіровограда, викладач Кіровоградської філії Харківського політехнічного інституту.

1962-1974 рр. - керівні посади на Маріупольському металургійному комбінаті ім. Ілліча (заст. начальника ливарного цеху, начальник модельного цеху, начальник центральної заводської технологічної лабораторії (ЦТЛ).

1975-1984 рр. - начальник економічного відділу "Укргіпромеза" м. Маріуполь.

1978 р. - захист кандидатської дисертації по економіці в м. Москві.

1985-1986 рр. - начальник науково-дослідного сектора Маріупольського металургійного інституту.

1986 р. - затвердження ВАК - ССРСР вченого звання старшого наукового співробітника.

1987 – 2005 рр. - доцент кафедри промислового транспорту Приазовського державного технічного університету.

1989 - 2006 рр. - член вченої ради Донецького експериментального науково-методичного центру (ДЕНМЦ ДНЦ Академії наук України), а з 1991 р. – Інституту економіко-соціокультурних досліджень (правонаступника ДЕНМЦ Академії наук України).

1990 р. - участь в міжнародному конкурсі на конвертовану рубля (Почесний Сертифікат Фредеріка Ферса).

1992 р. - представлення першого варіанту докторської дисертації в Інститут економіки НАН України.

1995 – 2006 рр. - директор Інституту економіко-соціокультурних досліджень ім. Ольги В. Васильєвої-Католик, представлення допрацьованого варіанту докторської дисертації на здобуття звання "доктора комерції" в Президію Академії економічних наук і підприємницької діяльності Росії, затвердження

звання "доктора комерції" по першому атестаційному рівню (розсилка до Бібліотеки Конгресу США, в Бібліотеку ООН і тому подібне).

1996 р. - обговорення доповіді по дисертаційній роботі на спільному засіданні вченої ради Інституту економіко-соціокультурних досліджень, секції вченої ради Інституту економіко-правових досліджень НАН України в м. Маріуполі і Представництва в Україні АЕНПД Росії, обрання дійсним членом Академії економічних наук України.

1996-1997 рр. – Заступник Голови Секції Вченої Ради Інституту економіко-правових досліджень НАН України в м. Маріуполі.

1997 р. - укладення міжнародного договору Інститутом економіко-соціокультурних досліджень (правонаступником ДЕНМЦ Академії наук України) з Асоціацією економістів Республіки Куба (Київ – Гавана).

1998 - 2006 рр. - обрання Головою Азовського Відділення АЕНПД Росії, обрання член-кореспондентом Академії економічних наук і підприємницької діяльності Росії, обрання дійсним членом Нью-йоркської Академії наук. Затвердження нової редакції Статуту Інституту економіко-соціокультурних досліджень в Донецькому фонді культури (Голова Фонду В. М. Пугло) і узгодження його в Маріупольському міськвиконкомі.

1999 р. - обрання дійсним членом Академії економічних наук і підприємницької діяльності Росії, затвердження Президентом-Головою Українського (Азовського) Відділення Академії економічних наук і підприємницької діяльності, висунення Таврійським Інститутом комплексних соціально-економічних досліджень і консалтингу Кримської Академії наук і Інститутом економіко-соціокультурних досліджень (правонаступником ДЕНМЦ Академії наук України) у складі авторського колективу вчених Волині, Криму і Маріуполя циклу робіт "Основні теоретико-методологічні проблеми подолання системних криз" на Державну Премію України 1999 р. в області науки і техніки. Проведення 18.12.1999 р. в смт. Володарське Конференції-засідання вченої ради Українського (Азовського) відділення Академії ЕНПД, яке було присвячене Пам'яті В'ячеслава Максимовича Черновіла, по святкуванню 145-ліття героїчної оборони Приазов'я козаками Війська Азовського під керівництвом спадкових офіцерів-отаманів Задунайської Запорізької Січі (Підгудського, Католика, Косалапа).

2000 р. - включення в довідкове видання на 2001 рік «Хто є Хто в Світі» (США) і в Суспільство «Спадщина» 1817 Нью-Йоркської Академії наук (разом з учнем - сином). Відправка матеріалів представлених в циклі робіт на Державну Премію України в 1999 р. в області науки і техніки за рішенням загальних зборів АВ АЕНПД в Бердянську (1999г.) на висновок фахівцям Європейської Комісії із Польщі (спеціальні дві поїздки в травні і в червні 2000 р. до Варшави). Операція (видалення апендициту) у вересні і практично відразу після операції участь в міжнародній науковій конференції (Програма ТАСІС) у Форосі в Ялті. Відряджання голови вченої ради Інституту економіко-соціокультурних досліджень (правонаступника ДЕНМЦ Академії

наук України) на стажування до Польщі в Інститут Будівництва, Механізації і Електрифікації сільського господарства у Варшаві. Створення Представництва Азовського відділення Академії ЕНіПД в Польщі у Варшаві.

2001 р. - керівництво з Маріуполя роботою Представництва Азовського відділення Академії ЕНіПД в Польщі у Варшаві і отримання відповіді з Європейської Комісії про рішення Голови Європейської Комісії від 30.03.2001 р. розглянути представлений матеріал фахівцям Єврокомісії (лист з Брюсселя, отриманий у Варшаві Представником АВ АЕНПД в Польщі). Отримання коштів від вчених Польщі (перерахування з Варшави через Банк Америки до Маріуполя) на виконання Програми «Червона книга культур Європи». Інформація з Міжнародного Біографічного Центру в Кембриджі про включення у Видання «2000 Інтелектуалів 21 сторіччя» (разом з сином). Інформація з Американського Біографічного Інституту про включення у Видання 500 Найбільших Геніїв Людства. Підготовка і відправка по ІНТЕРНЕТ від імені Азовського (Українського) Відділення Академії ЕНіПД співчуття-підтримки 12.09.2001 р. видатним громадянам Світу, включеним у Видання «Хто є Хто в Світі» (США, 2001) з приводу Трагедії що відбулась у США в Нью-Йорку 11.09.2001 р. Створення Цивільного Міжнародного Комітету з підготовки Світової громадської думки до проведення Першого Всесвітнього Конгресу Духовного Єднання в Нью-Йорку (12.11.2001 р.). Відряджання Голови вченої Ради ІЕСКД на міжнародну наукову конференцію до Варшави 20 жовтня 2001 р., де і була обнародована ідея проведення Першого Всесвітнього Конгресу Духовного Єднання в Нью-Йорку (продовження реалізації ідеї проведення Конгресу Духовної Єднання на Американському континенті, яку обнародували в 1999 р.).

2002 р. - укладення Договору з Військовим козачим суспільством - Всевеликим Військом Донським до 2008 р. про сумісне виконання програми «Червона Книга Культур Європи» (29 березня 2002 р., Ростов-на-Дону), участь в організації роботи кафедри економіки в Бердянському педагогічному університеті, публікація матеріалів по історії козацтва в пресі Бердянська, активна участь в роботі конференції «Проблеми регіонального управління, економіки, права і інноваційних процесів в освіті» (6-8 вересня 2001 р., Таганрог).

2003 р. - організував і провів перший науково-теоретичний семінар Пам'яті Академіка АЕН України В.В. Фінагіна «Азовський Регіон - на переломі технологій» (27.02.2003, Маріуполь), звернення якого було підтримане Комітетом закордонних справ Верховної Ради України (С.Сташевський, 14.05.2003); а також Перші Советкінсько-Тейлоровські Читання (Спадщина Д.К. Советкіна і Ф. Тейлора) - науково-практична конференція «Закон збереження праці - методологічна основа майбутніх успіхів підприємств України, Росії і Польщі», присвячені Пам'яті професорів Росії В.Г. Лебедева, В.Н. Киріченко і проф. .Польщі Мирослава Моссаковського (29-30.05.2003), де у присутності чотирьох членів Нью-Йоркської Академії наук к.т.н. Юрій Васильович Белоусов зробив фундаментальну доповідь «Нові концепції в

природознавстві, як ресурс підвищення конкурентоспроможності вітчизняного підприємництва: від закону збереження праці до закону еквівалентного співвідношення енергії і маси - основного закону ПРИРОДИ» (фактично здійснив фіксацію пріоритету талановитого дослідника).

2004 р. - зустрічі в Києві з кандидатом в Президенти України О.О.Морозом, участь в загальних зборах Академії економічних наук України (остання), вінчання з дружиною Ольгою Володимирівною, з якою прожив разом 50 років; підготував п'ять фундаментальних статей на міжнародний сайт www.cic-wsc.org Цивільного Міжнародного Комітету Інтелектуального і Духовного Єднання, а також ряд звернень, як Голова Комітету і Президент-Голова Азовського (Українського) відділення Академії ЕНІПД. Підготовка і видання Бюлетенів АВ АЕНПД № 18, 19, 20, 21.

2005 р. - створення Львівського Представництва Азовського (Українського) відділення Академії ЕНІПД ім. В.В.Леонтьєва (10.07.2005 р.) і секцій вченої ради АО АЕНПД у Львові, організація і проведення першої міжнародної науково-практичної інтернет- конференції «Геополітична трансформація Східної Європи і перспективи розвитку високих технологій», присвяченій п'ятим роковинам створення Цивільного Міжнародного Комітету з підготовки світової громадської думки до проведення Першого Всесвітнього Конгресу Духовного Єднання в Нью-Йорку; підготував і направив Звернення до керівника Комітету Державної Безпеки і Голові Верховної Ради України В.М. Литвину (див. Док. 85 на: <http://www.cic-wsc.org>) про необхідність зупинити необґрунтовану федералізацію України. Підготував дванадцять фундаментальних статей на міжнародний сайт <http://www.cic-wsc.org> Цивільного Міжнародного Комітету Інтелектуального і Духовного Єднання. Здійснив закордонну поїздку до Кишинєва (Молдавія) з метою обговорення економічних проблем з фахівцями і керівниками. Підготував і відправив листи керівництву Німеччини. Підготував і видав Бюлетенів АВ АЕНПД № 23, 25, 27. Поховав 24 липня в Маріуполі дружину Ольгу Володимирівну Васильєву (праправнучку Мусія Григоровича Католика) і після надання документів на викладацьку пенсію до пенсійного відділення у Маріуполі продав квартиру і переїхав до сина в Одесу.

2006 р. - робота в Одеській філії Університету «Україна» професором, тяжкий інфаркт і лікування в Лермантовському санаторії і в лікарнях Одеси. Підготував два навчальні посібники (монографії) і п'ять фундаментальних статей на міжнародний сайт <http://www.cic-wsc.org> Цивільного Міжнародного Комітету Інтелектуального і Духовного Єднання, а також ряд звернень як Голова Комітету і Президент-голова АВ АЕНПД. Дивне (злочинне) відношення керівництва Одеси і Одеського національного університету ім. І.І. Мечникова до прописки і до забезпечення елементарних умов життя спричинило переїзд в Хуст в Карпатський Інститут підприємництва Університету «Україна» на роботу професором кафедри

економіки підприємництва. Там 1.11.2006 р. було написано заяву з проханням очолити Цивільний Міжнародний Комітет Докторові Ернесто Гарсія (Іспанія), а до всіх членів цієї міжнародної організації - сприяти в створенні Української Академії економічних наук і підприємницької діяльності ім. В.В. Леонтьєва. Також їм був підготовлений Статут Академії економічних наук і малого підприємництва і почата її реєстрація, але 12.12.2006 р. академік В.О. Васильєв пішов з життя (на 78 році), залишивши масу ідей і магнітофонні записи спогадів і побажань.

ОБ'ЄКТИВНО ТРУДОВА ЕКОНОМІЧНА ШКОЛА АВТОРА ЗАКОНУ ЗБЕРЕЖЕННЯ ПРАЦІ

(основні монографії і книги)

Історія економічних вчень на початку ХХІ століття: від Баальбека до довгих хвиль М.Д.Кондратьєва та закону збереження праці. Навчальний посібник. Карпатський інститут підприємництва ВНЗ ВМУРОЛ «Україна» (4,5 п.л.), Хуст //затверджено на засіданні Методичної ради Протокол №7 від 28.03.2007р., (в співавт.) .

Реінжиніринг у світлі закону збереження праці на початку ХХІ століття. Навчальний посібник. Карпатський інститут підприємництва ВНЗ ВМУРОЛ «Україна» , Хуст //затверджено на засіданні Методичної ради Протокол №7 від 28.03.2007р., (в співавт.) .

Основи організації виробництва і управління (до 118-ліття доповіді Г. Тауна «Інженер як економіст» і до 15-ліття Інституту економіко-соціокультурних досліджень (ІЕСКД)) /12,1 п.л./ - Маріуполь, ІЕСКД, 2004 р. (у співавт.) .

Основи організації виробництва (Конспект лекцій) /Навч. Допомога (5,7 п.л.), Маріуполь, ІЕСКД, 2003. (у співавт.).

Методологічні пріоритети при оцінці об'єктивних трудовитрат в ринковій економіці" (Присвячена світлій пам'яті видаючогося ученого Америки, Росії і України Валерія Івановича Терещенко) - Маріуполь, ІЕСКД, 1992-95 р.

"Вдосконалення планування, обліку і аналізу виробництва запасних частин і змінного устаткування на металургійному заводі" (Дисертація, Москва, 1978).

"Трудові основи методології ціноутворення (методологічні розробки для промисловості)" (Маріуполь, ІЕСКД, 1993).

"Основні аспекти переходу підприємств на нові умови господарювання на прикладі МППЖТ" (6,52 п.л.) (Маріуполь, ІЕСКД, 1992) . (у співавт.) .

"Питання сучасного розуміння праці на морському транспорті"(5,9 п.л.) (Маріуполь, ДЕНМЦ ,1990). (у співавт.).

"Соціальні запити трудящих і визначення способів їх задоволення для підвищення ефективності праці на підприємствах промисловості" (9,9 п.л.) (Маріуполь, ДЕНМЦ ,1990). (у співавт.).

"Соціально-економічні проблеми управління багатомоноклітурним виробництвом" (14,0 п.л.) (Маріуполь-Москва, ДЕНМЦ,1990). (у співавт.).

"Довідник ливарника" (Донбас, 1983). (у співавт.).

"Посібник з ремонту металургійного устаткування" (Донбас, 1979). (у співавт.).

"Госпрозрахунок в ремонтних цехах" (Донбас, 1975). (у співавт.).

"Прогресивні способи виробництва моделей" (Донбас, 1973) . (у співавт.).

"Сучасні методи ремонту устаткування" (Донбас, 1972).

ДОКТОРСЬКІ ДИСЕРТАЦІЇ УЧНІВ І ПРОДОВЖУВАЧІВ ОБ'ЄКТИВНО-ТРУДОВОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ШКОЛИ

Васильєв О. В. "Комплексна оцінка результативності праці (досвід методологічного аналізу)" - Москва, РАГС при Президентові РФ, 1992.

Прусиков С. В. "Методологічні основи системи збереження і підвищення конкурентоспроможності" - Маріуполь-Москва, АЕНПДР, 1996.

Штепа А.В. "Методологічні аспекти збереження і розвитку конкурентоспроможності морського транспорту в Азовському Євросоюзі (реалізація концепції об'єктивних трудовитрат)" - Маріуполь-Москва, АЕНПДР, 1998.

Козміріді К.Х. "Методологічні аспекти збереження і розвитку конкурентних переваг, які забезпечують імідж і комерційний престиж (досвід реалізації концепції об'єктивних трудовитрат)" - Маріуполь-Москва, АЕНПДР, 1996.

Ушкалов В.Е. "Розвиток інтермодальних перевезень в Маріупольсько-Бердянському регіоні як прояв закономірностей по інтелектуалізації праці (реалізація концепції об'єктивних трудовитрат)" - Маріуполь-Москва, АЕНПДР, 1998.

В.В. Гребенюк «Концептуальні основи соціально-орієнтованої економіки (досвід методологічного аналізу розвитку малого підприємництва)» - Маріуполь-Івано-Франківськ, Українське (Азовське) відділення Академії Еніпд, ІЕСКД ім. Ольги В. Васильєвої - Католик, 2009.

Р.А. Логуа «Особливості взаємозв'язків економічних реформ і соціальної політики в умовах переходу до ринкової економіки (теоретично - методологічні аспекти)», Москва, Інститут праці Міністерства праці і соціальною розвитку РФ, 1999.

З учнів та продовжувачів розбудови об'єктивно трудової економічної школи: один - Почесний член Академії економічних наук і підприємницької діяльності Росії і академік Нью-йоркської Академії наук, один - академік Технологічної Академії наук України і член-кореспондент Академії економічних наук України, один - член Транспортної Академії України, один - дійсний член Російської академії наук соціальних технологій і місцевого самоврядування. Із дисертацій: дві - затверджені ВАК-РФ, дві - затверджені Президією АЕНПД Росії по першому рівню, а дві - затверджені Президією АЕНПД Росії по другому.

ОСНОВНІ ПРОБЛЕМНІ ПУБЛІКАЦІЇ

(до 2002 р. без використання ІНТЕРНЕТ видань)

Концепція розвитку інформаційно-консультативної служби в Азовському Регіоні: Інтернет-технології і їх забезпечення.// Збірка Конференції «Проблеми регіонального управління, економіки, має рацію і інноваційних процесів в освіті» - 6-8 Вересня 2001 р., Таганрог (у спіавт).

До Європейської інтеграції шляхом створення бездефіцитних бюджетів. /в збірці «Східна Європа в світлі інтеграції і глобалізації» - Варшава, 2001 р. //Видання Варшавського Університету (у спіавт).

ПОКАЯННЯ: МАРІУПОЛЬ (Старов. Кремнес') - Європі і Міру//Українське (Азовське) відділення Академії ЕніПД, ІЕСКД і Фонд «Міжнародний Геральдичний Союз», Маріуполь (Старов. Кремнес'), 2000 - Бюлетень № 8 /Свідоц. Мінюста України №113/(у спіавт).

Витоки глобалізації: інноваційні «Майстерні» Європи, Азії і Америки - інтелект імперій відточувався в містах - розкриття феномена Імперії Готовий і Темучина-Чингис-Хана / Центральноєвропейська ініціатива «ВЕСНА-2000»//Українське (Азовське) відділення Академії ЕніПД, ІЕСКД і Фонд «Міжнародний Геральдичний Союз», Маріуполь (Старов. Кремнес'), 2000 - Бюлетень № 7 /Свідоц. Мінюста України №113/(у спіавт).

МУДРІСТЬ ДУШІ (ВЕЛИЧ ДІЯНЬ СВЯТОГО ІГНАТІЯ) // Українське (Азовське) відділення Академії ЕНіПД, ІЕСКД і Фонд «Міжнародний Геральдичний Союз», Маріуполь (Старов. Кремнес'), 2000 - Бюлетень № 6 /Свідоц. Мінюста України №113/(у спіавт).

ОСНОВА НАЦІОНАЛЬНОЇ УНІВЕРСИТЕТСЬКОЇ ТРАДИЦІЇ: Друга частина першого тому за програмою «ЧЕРВОНА КНИГА КУЛЬТУР ЄВРОПИ» // Українське (Азовське) відділення Академії ЕНіПД, ІЕСКД і Фонд «Міжнародний Геральдичний Союз», Маріуполь (Старов. Кремнес'), 2000 - Бюлетень № 5 /Свідоц. Мінюста України №113/(у спіавт).

Революційне творення: творча інтелігенція в боротьбі за позитивні зміни в інтелектуально духовній сфері (виконання програми «Червона книга культур Європи) // Українське (Азовське) відділення Академії ЕНіПД, ІЕСКД і Фонд «Міжнародний Геральдичний Союз», Маріуполь (Старов. Кремнес'), 2000 - Бюлетень № 4 /Свідоц. Мінюста України №113/(у спіавт).

"Подолання тенденційності: відродження наукової критики в академічній економічній науці (Майбутнє спеціальних економічних зон і Єврорегіонів в інтелектуально-духовному Центрі ЄВРОПИ)" - Маріуполь, препринт доповіді ІЕСКД, 1999 (у спіавт).

"Академії на переломі: відродження наукової критики в економічній науці України (Боротьба за нові методологічні підходи вітчизняних економічних шкіл в Україні і в Російській Федерації)" - Маріуполь, препринт доповіді ІЕСКД, 1999 (у спіавт).

"ТРАДИЦІЯ ТИСЯЧОЛІТЬ: від Афінської АКАДЕМІЇ до Академічної Вченої Ради Маріуполя - Кремнеса (Активізація через 1470 років пошуку шляхів інтелектуально-духовного зростання нащадками еллінів на берегах Стародавнього ПОНТА)" - Маріуполь, препринт доповіді ІЕСКД, 1999 (у спіавт).

"ЧИ МОЖЛИВИЙ БЕЗДЕФІЦИТНИЙ БЮДЖЕТ ?" - "Діловий огляд" ТІКСІ&К, № 8-9 березень 1999. - сс.36-38 (у спіавт).

"Азовський Єврорегіон крок в реальній структурній перебудові економіки України" - Матеріали третьої міжнародної наукової конференції Костенко "Проблеми економічної інтеграції України в Європейський Союз: регіональні і соціально-економічні аспекти", 14-16 вересня, 1998 року, Ялта-Форос. (у спіавт).

"Приазово-Кримський проект". - Діловий огляд, № 7 АРК, ТІКСІ&К, 7 липня 1998 р.(у спіавт).

"Морський транспорт як структуроутворюючий елемент Азовського Єврорегіону" - Вісник ТАНХ №6, Тернопіль, 1998. сс.116-117/за матеріалами міжнародної наукової конференції (у співавт).

"Основні концептуальні положення реалізації принципів природного права в країнах Східної Європи (з додатком протоколу № 4/8 від 17 квітня 1998 р. спільного засідання вченої ради Представництва в Україні (Азовського відділення) АЕНПД Росії і Вченої Ради Інституту економіко-соціокультурних досліджень за участю наукових співробітників ІЕПД НАН України)." - Маріуполь, препринт доповіді ІЕСКД, 1998 (у співавт).

"ВИТОКИ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ЄДНОСТІ" матеріал для обговорення і затвердження концепції, а також розробки програми досліджень по темі "економіко-правове забезпечення розвитку малого бізнесу" (договір № 02/07028 від 28 серпня 1997 р. з Міннаукою України ІЕПД НАН України (співвикон. ІЕП НАН України)). - Маріуполь, препринт доповіді ІЕСКД, 1998 (у співавт).

"Пріазово - Кримський проект (з додатком протоколу № 5/9 від 23 квітня 1998 р. спільного засідання вченої ради Представництва в Україні (Азовського відділення) АЕНПД Росії і вченої ради Інституту економіко-соціокультурних досліджень за участю наукових співробітників ІЕПД НАН України) і проект в ПРОГРАММУ ТАСІС 1998 по темі "Економіко - етнічно-соціальні тенденції інтеграційного процесу в Східній Європі на основі порівняльного аналізу регіональних і етнічних особливостей розвитку районів ФРАНЦІЇ, ПОЛЬЩІ і УКРАЇНИ з промислово зіставним потенціалом" (з додатком Плану НДР на 1997 р. з інформацією про виконання на 22 жовтня 1997 р.)." - Маріуполь, препринт доповіді ІЕСКД, 1998 (у співавт).

"Етнічно-соціальное прогнозування - інструмент подолання системного кризи"- Доповідь на міжнародній науковій конференції з програми ТАСІС в Кишиневі 17.11.1997г./в додаток 2-ій частині доповіді "Теоретико-методологіческие основи концепції перетворення і збереження праці." (у співавт).

"Розробка основних методологічних і методичних положень виходу України і держав Східної Європи з системної кризи" - Маріуполь, ІЕСЬКИ, НАН України, доповнення до доповіді на загальні збори Відділення економіки НАН України, 1997 р. (у співавт).

"Внесок Академічної науки України і Росії в МАЙБУТНЄ ПРИАЗОВ'Я" - Mariupol, IESCR (брошура), 1997. (у співавт).

"Дотримання трудових основ ціноутворення і оподаткування - основа стабілізації економічного зростання ринкових економік» - Доповідь в Гавані на 6-му з'їзді Асоціації економістів країн Латинської Америки і Карибського

басейну і на 10-му з'їзді професійних вчених економістів країн Центральної Америки і Карибського басейну 12 червня 1997 р. в Гавані. - Mariupol, IESCR в додат. до брошури "Вкл. акад. науки ...", 1997. - 108-109 р. (у співавт).

«Основні передумови вдосконалення господарського механізму у ринкових умовах" - Вісник Тернопільської Академії народного господарства, Спец.випуск № 1, 1997. (у співавт).

"Трудові основи оподаткування і теорії ціноутворення" - Маріуполь, препринт доповіді ІЕСКД, 1995 (у співавт).

"Вдосконалення аналізу роботи ливарного цеху" - Ливарне виробництво (Ж-л), № 10, 1985. (у співавт).

"Планування і організація виробництва запасних частин і змінного устаткування" - Планове господарство, № 2, 1983. (у співавт).

"Вдосконалення планування виробництва запасних частин і змінного устаткування на підприємствах чорної металургії" - В Зб. "Проблеми вдосконалення управління промисловим виробництвом", Донецьк, 1978. (у співавт).

"Питання вдосконалення планування в ремонтних цехах машинобудівних заводів" - В Зб. "Організація планування галузей народного господарства", Київський університет, № 30, 1973. (у співавт).

"Економне витрачання матеріалів - резерв зростання промислової продукції" - "Планове господарство" (Ж-л), 1963, № 7.

Побажання вчених, друзів, дійсних вчених незалежної України/Гетьманщини

Всі, хто знайшов час і душевні сили пригадати і написати про Валерія Олександровича Васильєва, поза сумнівом, зробили виключно значну роботу для науки не тільки Східної Європи, але і для загальноєвропейської і світової економічної науки.

Поза сумнівом, що вони щиро хворіють на душу не тільки за майбутнє України, але європейського співтовариства, Християнського Світу. Всі ці люди своєю працею і життям заслужили вдячне відношення до себе сучасників і членів Нью-йоркської Академії наук, Американського Біографічного Інституту, Міжнародного Біографічного Центру в Кембриджі, Видавництва «Хто є Хто» (США).

Відповідальні за випуск цієї брошури пропонують Вам, поважааний читач, познайомиться ближче з особами людей, які знали Валерія Олександровича

Васильєва і високо цінують його роботи. Упевнені, що це буде для Вас не тільки пізнавальне, але і Ви ще раз переконаєтеся в реальному існуванні глибоко природної закономірності про прагнення високоморальних осіб до сумісної творчої творчості.

Стиров Владислав Володимирович

Вік 1939г.р.; Освіта - «вище, д.ф.-м.н., проф.»; Сімейний стан - «одружений»; Робота - «професор каф. Фізики Приазовського Держтехуніверситету»; Адреса - «Маріуполь, вул. Бахмутська 126 кв. 54 Тел. 8-0629 - 52-33-77» E-mail: ["v2styrov@gmail.com"](mailto:v2styrov@gmail.com)
<<mailto:v2styrov@gmail.com>> »

На питання про те де і коли познайомилися з Валерієм Олександровичем Васильєвим - відповів: «У металургійному інституті Ждановському (ЖДМІ). Спілкувався з Валерієм Олександровичем, як начальником науково-дослідного сектора ЖДМІ. Я тоді працював зав. каф. фізики і керував декількома госпдоговірними роботами з підприємствами Москви і Ленінграда».

Рідкісній принциповості вчений-фізик, який працював з Келдишом і Курчатовим. Займався проблемами фізики твердого тіла на такому рівні, що для нього в Маріупольському металургійному інституті (що став потім Приазовським технічним державним університетом) була спеціально створена сучасна фізична лабораторія. У ній він ставив унікальні експерименти, про результати яких докладав на Міжнародних наукових конференціях в Японії в 2002 р., а також друкував результати в часописах США. Весь час піддавався тиску з боку партійно-номенклатурного керівництва Маріуполя, яке не тільки його третирувало, а і постійно заважало нормально жити і працювати. Але вчений зміг разом з дружиною гідно витримати це «провінційне мракобісся». Його син, по-справжньому, талановита молода людина сьогодні працює з батьком. Валерій Олександрович рекомендував його у видання МБЦ в Кембриджі, як талановитої людини і сьогодення ученого.

Вітаю, шановний Олександр Валерійович !

Із задоволенням підтримую Вашу ініціативу і висилаю анкету.

Гідно похвали синова пошана, яку Ви надаєте своєму заслуженому батькові.

Я добре пам'ятаю Валерія Олександровича.

Бажаю Вам Успіхів у всіх справах.

З повагою В Стиров

31.10.08

Турецький Олег Андрійович

Турецький Олег Андрійович; Вік 75 років (окт.1933г.); Освіта - «вище, д.е.н., проф.»; Сімейний стан - «одружений»; Робота - «професор Одеського Національного Університету ім. І.І.Мечникова»; Адреса - «м. Одеса, вул. Канатна 130-а кв. 51 (інд.65039) Тел. 8-048 (2) - 33-51-63»

На 6-те питання щодо пропозицій видавничому колективу відзначило - «приділити більше уваги конкретним фактам і підготувати електронний варіант видання»; «направити підготовлене видання кожному учасникові (що прислав анкету)».

Олег Андрійович, ймовірно єдиний професор в Одесі, який зберіг щире прагнення служити світовій науці, що він постійно і робить. Їм надруковано близько 250 наукових робіт по сучасних проблемах державного і ринкового регулювання і управління економікою. Академік Академії економічних наук України, член Президії Азовського (Українського) відділення Академії економічних наук і підприємницької діяльності, Людина 2005 Року (Американський Біографічний Інститут, пропозиція академіка Нью-Йоркській Академії наук В.О. Васильєва) - він видав такі монографії «Економіка України на порозі XXI століття: уроки минулого і кроки в майбутнє», «Свідомість як духовна основа життя», «Національна економіка і її регулювання», «Управління реальністю за допомогою своєї свідомості», «Магія життя, або життя в паралельних світах». Виключно цікава людина і вчений, який прагне навчити людей, особливо це виявилось на конференціях 2005 р., де участь О.А.Турецького перетворювала на подію кожен виступ студентів з науковою доповіддю (див. Doc 119, 120 www.cic-wsc.org). У Івано-Франківську в 2008 р. пройшла виставка праць Олега Андрійовича, а рішенням Президії Українського (Азовського) відділення Академії ЕНіПД копії його свідоцтв про наукове визнання передані в музей м. Одеси в 2006 р.

Шановний Олександр Валерійович !

Висилаю анкету. Бажаю успіху в цій благородній справі. Турбота про збереження пам'яті про отця - гідний наслідування.

*У мене поки не все гладко з одужанням - післяопераційні ускладнення.
Сподіватимемося !*

Останнє - по телефону. Книги отримали чи ні ?

З повагою Турецький, 17.09.2008 р.

Vasiljev Valery

Valery Alexandrovich Vasiljev, President of Academy of Economic Science and Entrepreneurship of Ukraine, academician of New York Academy of Science, academician of Academy of Economic Science and Entrepreneurship of Russia, academician of Academy of Economic Sciences of Ukraine, doctor of commerce AESaE Russia, candidate in Ec, Senior research worker is a docent in the Azov Sea Region University and is director in the Institute of Economical Social Cultural Researches, but main - he is founder of objective labour of economics school and is a recognized specialist in the field of economics of ferrous metallurgy and machinebuilding. He was born on 10 July 1929 in the family of financial workers.

His works of planning economy was acknowledge Valery Ivanjvich Tereshenko of famous scientist of America, Russia and Ukraine in 1965. Vasiljev V. (with Vasiljev A.) have presented the Certificate of Commendation (July 2, 1990) in recognition and appreciation for your submission to Furth Ruble Prize International Competition, which spanned the years 1988,1989,1990 and gathered over 600 papers from around the world. His suggestions in field of taxation and formation price have examined in the 1995 by Department of economy of R.F. His suggestions was interesting in the others countries (Switzerland).

His dissertation "THEORETICAL-SYSTEMATIC the PRIORITIES AT VALUATIONS OBJECTIVE EXPENDITURES OF LABOUR IN MARKET ECONOMY" devoted light memory of Valery I. Tereshenko. Work gives the theoretical substantiation of concept objective expenditures of labour, from 20 year know-how scientific on enterprises of black metallurgy. It are adduced dependences and results theoretical-systematic of analysis. The work is recommended to direct on rights public of report in book's the chamber (Academy of Russia), in academic libraries.

His report "THE MAIN PRECONDITIONS of PERFECTION of CONOMICGEARS IN MARKET CONDITIONS" and participation in discussion on the international conference : "THE PROBLEMS OF ECONOMIC INTEGRATION OF UKRAINE INTO THE EUROPEAN UNION: MICROECONOMIC ASPECTS" (24-26 September, 1997, Ylta) was very interesting for scientists from Netherlands, Germany and ect.

His report on the international conference:"Post-Privatization Period in Eastern Europe: a Chance for Enterprises and Shareholders" (Chisinau, 15-17 October, 1997) was very interesting for Prof.Dr. Ivan Samson (UPMF, Grenoble), Prof.Dr. Xavier Richet (Decan UMV, Paris), Dr.Michel Audousset (Paris) and Dr.Bruno Dallago (ITALIA TRENTO).

In three hundred documents on the Web-Page www.cic-wsc.org of Civil International Committee of Intellectual and Spiritual Unity, geared-up an academician by Valery Vasiljev, fights an idea and hot aspiration to help Humanity.

Please Look: Doc 49, 54, 55, 58, 65, 66, 68, 70, 71, 95, 107, 108, 110, 111, 119, 120, 121, 128, 129, 130, 140, 141, 148, 171, 172, 188, 189, 214, 236, 251, 273 on the Web-Page www.cic-wsc.org.

He has published more than 150 works, among them 16 monographs in economical problems. His works are represented in the library of USA Congress.

Весь християнський Світ 11 жовтня 2009 року у Соборі Святого Петра у Римі Канонізував п'ятьох щирих Християн, які прославили Господа своїм життям на землі і все своє життя присвятили спасінню людства. Цю урочисту подію розпочав у 10-тій годині у Соборі Святого Петра Римський Папа Бенедикт XVI, яка продовжувалась більше трьох годин.

На календарі: з боків фотографії Траянової Колони у Римі з 200 м. барельєфів боротьби Гетто-Дакків/Українців в 1 ст.; зверху - Папи Римського Івана Павла II і Бенедикта XVI; посереді - медаль МБЦ у Кембриджі Д-ру Валерію Васильєву

1. Барон Рафаель Арнаиз народився 9 квітня 1911 р. у Бургасі (Іспанія), у видатному, глибоко Християнському сімействі. 19 серпня, 1989 р., Святий Отець Іван Павло II, на День Світової Юності в Сантьяго (Santiago de Compostella), запропонував його як модель для молоді сьогодні, і беатифікував його 27 вересня, 1992 р.
2. Франциск Колл Гутарт народився у Голбрейн, в єпархії Вік і провінції Герона (Іспанія) 18-го травня 1812 р. У 1848 він отримав звання Апостольського Місіонера. Святий Отець Іван Павло II беатифікував його 29-го квітня 1979 р.
3. Зигмунт Щенсний Фелінський - син сибірської вигнанки, друг Юліуша Словацького (великого польського поета). Справу беатифікації розпочав Кардинал Стефан Вишинський, Прімас Польський, в 1965 р. в Варшаві; подальша праця проводилася у 1984 р. у Римі. Святий Отець Іван Павло II беатифікував його 18 серпня 2002 року в Кракові.
4. Джоанна Юган народилась у Бретані, в Канкале (Франція), 25 жовтня, 1792 р. Вона могла говорити, що "Бути маленьким, мало, мало." - "так красиво бути бідним, щоб не мати нічого, щоб залежати від Бога для всього." 13 липня, 1979 р. Святий Отець Іван Павло II визнав значення її чеснот, і беатифікував її у Соборі Святого Петра в Римі, 3 жовтня, 1982 р.
5. Джозеф де Вестер народився у Тремело (Tremelo) в Бельгії, 3 січня, 1840 р. Сповідував віру Христову шістнадцять років серед "Прокажених".

Priority Nomination for:

500 Greatest Geniuses of the 21st Century

Premier Edition

Published by the American Biographical Institute, Inc. • 5126 Bur Oak Circle • P.O. Box 31226 • Raleigh, North Carolina 27622 USA • Fax: 919-781-8712

You will be listed alphabetically beginning with your last name unless otherwise indicated.

C-ES175764:

NOTE: Below is a copy of your entry as it appeared in *Great Minds of the 21st Century*. As *500 Greatest Geniuses of the 21st Century* will feature unabbreviated prose-style entries, please indicate any changes to your biography and add any additional material you wish to feature in this expanded format.

Vasiljev, Valery Alexandrovich

Economist. Personal: Born July 10, 1929, Novo-Ukrainka, Ukraine; Son of Aleksander Pavlovich and Olga (Melnik) Vasiljev (both deceased); Married Olga Vladimirovna Uhno; Father of Alexander. Education: Dr. Com. Acad., Moscow Institute of Management, 1995; E.S.&E., High Empl. Sciences, 1986; Degree in Economics, Technical Institute of Odessa, 1978. Career: Expert in Economy and Economical Over-Haul Engines of Plants Metallurgical Engine; Progressive Way of Production of Models, 1973; The Directory Founder, 2nd Edition, 1983; Methodological Priorities at Valuations Objective Expenditures of Labour in Market Economy, 1995. Influences: Marriage to Olga Uhno in 1954; Letter from American Economist Tereshenko, System of Plan, 1965; Letter (Certificate) from Frederick F. Furth, 1990; Who's Who Author: Law, Preservation and Labour, 2002. Organizational Memberships: Academy of Economic Sciences; Academy of Sciences of New York; Academy of Sciences of Ukraine; U.E.U.; Personal Interests include The Comparative Analysis of Economy of the World, Traveling with Family. Honors and Awards: Medal "Met. Gotey & Cafa. St Ignatia," 1999; 1817 Heritage Society, New York Academy of Sciences; Certificate, Frederick F. Furth Foundation, 1990. Personal Philosophy: He Believes in the Great Minds, They Are Consumed to Enlighten the World. Address: 122 Nahimova Street, Flat 24, Mariupol, Donetsk Region 87534, Ukraine.

ABI

American Biographical Institute, Inc.

Publisher of Biographical Reference Works since 1967
Host of the International Congress on Arts and Communications

Main Office: 5126 Bur Oak Circle, PO Box 31226, Raleigh, North Carolina 27622 USA * Fax: 919-781-8712

November 23, 2005

Dr. Valery Alexandrovich Vasiljev
122 Nahimova Street
Flat 24
Mariupol, Donetsk Reg. 87534 UKRAINE

Honoring 500 of the World's Most Prominent Thinkers

Dear Dr. Vasiljev:

Your biography enhanced the reference quality of *Great Minds of the 21st Century*. Due to your stature and intellect, it is only natural that your achievements be elevated to a more selective, limited level—500 Greatest Geniuses of the 21st Century. Your inclusion is a priority.

ČESKOSLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

ÚŘAD PRO VYNÁLEZY A OBJEVY V PRAZE

AUTORSKÉ OSVĚDČENÍ

ČÍSLO 1 8 0 3 0 6

ÚŘAD PRO VYNÁLEZY A OBJEVY V PRAZE
UDĚLIL PODLE § 37, ODS. 1 ZÁKONA
Č. 84/1972 SB. AUTORSKÉ OSVĚDČENÍ
NA VYNÁLEZ, JEHOŽ POPIS JE PŘIPOJEN.
AUTOR VYNÁLEZU:

Vladimir Kuzmič Šipulin, Nevinnomyssk
Kornelia Pavlovna Bojeckaja, Ždanov
Nina Josifovna Amitina, Ždanov
Zinovij Ivanovič Levčenko, Ždanov
Valerij Alexandrovič Vasiljev, Ždanov
Vera Josifovna Žmakova, Leningrad
Viktor Alexandrovič Guba, Ždanov
Leonid Andrejevič Bolšakov, Ždanov
Valentin Jefmovič Lobas, Ždanov
Ivan Ivanovič Bragin, Ždanov
Ljubov Georgijevna Kuzmenkova, Kašira
Jevdokia Jefimovna Civadic, Ždanov
Nikolaj Nikolajevič Varava, Ždanov /SU/

AUTORSKÉ OSVĚDČENÍ BYLO ZAPSÁNO
DO REJSTŘÍKU VYNÁLEZŮ POD SHORA
UVEDENÝM ČÍSLEM.
VYNÁLEZ JE NÁRODNÍM MAJETKEM.
STÁT MÁ PRÁVO VYUŽÍVAT A POVINNOST
PEČOVAT O CO NEJŠIRŠÍ VYUŽÍVÁNÍ
VYNÁLEZU (§ 6 ZÁKONA Č. 84/1972 SB.).

PŘÍHLÁŠKA VYNÁLEZU PV 6792-75

PŘEDSEDA

*Glav
7*

V PRAZE

18. ledna 1980